

د پاچاهانو دویم کتاب

ایلیا او اخزیا پاچا

۱ (۱) د اخاب له مړینې څخه وروسته موآبیان د اسرایلیانو په وړاندې یاغي شول.

(۲) یوه ورځ اخزیا پاچا په سامره کې د خپلې مایې د دوهم پوړ د خونې د کړکې د جالی څخه راولوېد او سخت ټپي شو. نو د عقرون بنار ته یې استازي ولېږل چې د هغو د خدای یعنې بعل زبوب څخه پوښتنه وکړي چې هغه به روغ شي او که نه.

(۳) په همدې وخت کې د خښتن فرښتې، ایلیا نبی چې د تشبې څخه ؤ د پاچا استازو ته ولېږه چې د هغوی سره وگوري او داسې ووايي: <تاسو ولې د عقرون د خدای بعل زبوب سره سلا کوئ؟ آیا په اسرایلو کې خدای نشته؟ (۴) اخزیا ته داسې ووايي: په دې خاطر چې داسې کار دې کړی دی نو ته به د ناروغی د بستري جگ نه شي او هر ورو به مړ شي!> څنگه چې ایلیا ته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل.

(۵) کله چې استازي بېرته پاچا ته راستانه شول هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <ولې دومره ژر بېرته راغلی؟>

(۶) هغوی ځواب ورکړ: <په لاره کې یو سپری زمونږ سره مخامخ شو او هغه مونږ ته وویل: راستانه شی او خپل پاچا ته چې تاسو یې رالېږلي یئ ووايي چې خښتن داسې وایي: آیا په اسرایلو کې خدای نشته چې ته د عقرون د خدای بعل زبوب څخه مشوره غواړې؟ نو ځکه ته به د ناروغی د بستري جگ نه شي او هر ورو به مړ شي.>

۷) اخزيا پوښتنه وکړه: <هغه سړی څنگه ښکارېده؟>

۸) هغوی ځواب ورکړ: <هغه بېر وینستان درلودل او د څرمنې کمربند يې په ملا پورې تړلی ؤ.>

اخيذا په ځواب کې وويل: <هغه ايليا چې د تشبيي څخه دی.>

۹) نو هغه يو عسکري منصبدار د پنځوسو عسکرو سره ولېږه چې ايليا راولي. په دې وخت کې

ايليا د غونډۍ د پاسه ناست ؤ. عسکري منصبدار هغه ته ورغی او ورته ويې ويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې رانښکته شه.>

۱۰) ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي يم نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> ناڅاپه د اسمان څخه اور نازل شو او هغه عسکري منصبدار او د هغه نفر يې وسوځول.

۱۱) اخزيا يو بل منصبدار او نور پنځوس عسکر ايليا ته ورولېږل. هغه منصبدار وويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې ژر رانښکته شه.>

۱۲) ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي يم، نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> او خدای له اسمان څخه په هغه او د هغه په نفرو باندې اور نازل کړ.

۱۳) اخزيا د درېم ځل دپاره يو عسکري منصبدار د نورو پنځوسو عسکرو سره ولېږه. هغه منصبدار غونډۍ ته وروخوت، ايليا ته په گوندو شو او زاری يې ورته وکړې: <ای د خدای نبي، په ما او په خپلو پنځوسو خدمتگارانو باندې رحم وکړئ او مونږ ژوندي پرېږدئ!> ۱۴) هغه دوه نور

منصبداران او د هغوی عسکر چې مخکې ستاسو حضور ته راغلي وو هغه اور چې د اسمان څخه رانازل شوی و هغوی یې له منځه یوړل، مگر په ما باندې رحم وکړئ!>

۱۵) د خښتن فرښتې ایلیا ته وویل: <مه وپرېره، د هغه سره لاړ شه.> نو ایلیا پاڅېد او د هغه منصبدار سره پاچا ته روان شو.

۱۶) کله چې ایلیا ورورسېده، اخزیا ته یې وویل: <خښتن داسې فرمایي چې تا ولې د عقرون د خدای بعل زبوب څخه د پوښتنې دپاره استازي لېرلي وو؟ آیا په اسراییلو کې خدای نشته؟ نو ځکه ته به د ناروغی د بستري جگ نه شې او هر ورو به مړ شې.>

۱۷) لکه څنگه چې خښتن د ایلیا په وسیله فرمایلي وو، اخزیا مړ شو. مگر په دې خاطر چې اخزیا زوی نه درلود، نو د هغه ورور یورام د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د یهودا د پاچا یهوشافاط د زوی یهورام د پاچاهۍ په دویم کال کې وشوه. ۱۸) د اخزیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

ایلیا اسمان ته خپږول کېږي

۲) ۱) هغه وخت راورسېده چې خښتن ایلیا په یوې زوروره سیلی کې اسمان ته پورته کړي. کله چې ایلیا او الیشع د جلجال څخه وتل ۲) ایلیا الیشع ته وویل: <خښتن غواړي چې زه بیت ییل ته لاړ شم، مگر ته باید همدلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي خښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم هرڅه چې کېږي زه به تاسو یواځې پرېږدم!> او هغه د ایلیا سره بیت ییل ته لاړ.

۳) د نبیانو یوه ډله چې هلته اوسېدله الیشع ته ورغله او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا ته

پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وایئ.>

۴) بیا ایلیا وویل: <ای الیشع، اوس څښتن غواړي چې زه اریحا ته لاړ شم، مگر ته باید دلته

پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم، چې هرڅه چې

کېږي زه به تاسو یواځې پرېږدم!> او هغه د ایلیا سره اریحا ته لاړ.

۵) د نبیانو یوه ډله چې هلته اوسېدله الیشع ته ورغله او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا ته

پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وایئ.>

۶) بیا ایلیا الیشع ته وویل: <اوس څښتن غواړي چې زه د اردن سیند ته لاړ شم، مگر ته باید

دلته پاتې شې.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې تاسو به یواځې

پرېږدم!> نو دواړه یوځای سره روان شول.

۷) د نبیانو یوه پنځوس کسيزه ډله د اریحا څخه د هغوی پسې روانه شوله. ایلیا او الیشع د سیند

په غاړه ودرېدل او هغه ډله لږ لیرې هغوی ته مخامخ ودرېدله. ۸) ایلیا خپله چپنه وویستله، بیا

یې هغه راتاوه کړه او اوبه یې ووهلې. په سیند کې لاره خلاصه شوه او دواړه په وچې پورې وتل.

۹ وروسته له دې چې هغوی د سیند بلې خواته تېر شول، ایلیا وویل: <ای الیشع، مخکې له دې چې زه ستا څخه لیرې یوړل شم، ووايه چې ستا دپاره څه وکړم؟>

الیسع ځواب ورکړ: <د خپل روح د قدرت څخه دې ماته داسې برخه راکړه چې ستا ځای ونیسم.>

۱۰ ایلیا ځواب ورکړ: <دا اسانه هیله نه ده. دا به یواځې هغه وخت لاس ته راوړې چې ته ما په خپلو سترگو ووينې چې زه ستا څخه لیرې یوړل کېږم. که ومې نه وینې نو خپله هیله به لاس ته رانه وړې.>

۱۱ ایلیا او الیشع له یو بل سره خبرې کولې او روان وو، چې یوناخاپه د هغوی په منع کې لمبه لرونکې جنگي ګاډی د اور لرونکو آسونو سره رانېکاره شوه. سمدستي یوې سیلی ایلیا اسمان ته پورته کړ. ۱۲ الیشع دغه صحنه ولیدله او په چیغو یې ایلیا ته وویل: <پلاره! د اسراییلو جنگي ګاډی او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟> هغه یې نور ونه لید، بیا نو الیشع له غمه خپل کالي وشلول.

۱۳ بیا هغه د ایلیا چپنه چې ورڅخه لوېدلې وه راپورته کړه، بېرته لاړ او د اردن د سیند په غاړه ودرېد. ۱۴ هغه اوبه په چپنې باندې ووهلې او ویې ویل: <څښتن د ایلیا خدای چېرې دی؟> کله چې الیشع دا کار وکړ په اوبو کې یوه وچه لاره خلاصه شوه او هغه پکې تېر شو.

۱۵ کله چې د اریحا نیانو دا پېښه ولیدله، هغوی یو بل ته وویل: <د ایلیا روح په الیشع باندې نازل شو!> هغوی الیشع ته ورغلل او د درناوي په خاطر ورته تیت شول ۱۶ او ویې ویل: <مونږ پنځوس قوي نفر یو او ستاسو په خدمت کې حاضر یو. اجازه راکړئ چې ستاسو بادار ولټوو. کېدای شي چې د څښتن روح هغه کوم غره یا کومې درې ته وړی وي.>

اليشع ځواب ورکړ: <نه، مه يې لټوئ.>

١٧ هغوی دومره زاری وکړې ترڅو چې اليشع مجبور شو چې هغوی ته اجازه ورکړي چې هغه ولټوي. هغوی درې ورځې ايليا ولټاوه مگر هغه يې پيدا نه کړ. ١٨ هغوی بېرته اريحا ته راستانه شول او اليشع ورته وويل: <ما تاسو ته نه وو ويلي چې هغه مه لټوئ؟>

د اليشع معجزه

١٩ يوه ورځ د اريحا خلکو وويل: <ای اليشع، تاسو وينئ چې زمونږ ښار په ډېر ښه ځای کې دی. مگر زمونږ اوبه دومره خرابې دي چې ځمکه يې شاړه کړې ده.>

٢٠ هغه ځواب ورکړ: <په يوې نوې کاسې کې لږه مالگه واچوئ او ماته يې راوړئ.>

هغوی اليشع ته کاسه د مالگې سره راوړله ٢١ او هغه د ښار چينې ته لاړ، مالگه يې په اوبو کې واچوله او ويې ويل: <څښتن داسې فرمايي: زه به دا اوبه پاکې کړم. له دې نه وروسته به اوبه ستاسو د مرگ سبب ونه ګرځي او هېڅکله به ځمکه شاړه پاتې نه شي.>

٢٢ لکه څنګه چې اليشع ويلي وو تر نن ورځې پورې اوبه پاکې دي.

په اليشع باندې د هلکانو ملنډې

٢٣ اليشع د اريحا څخه بيت ييل ته روان شو. په لاره کې څو هلکانو په هغه باندې ملنډې وهل پيل کړل او چيغې يې وهلې: <ای گنجيه، لاړ شه! ای گنجيه، لاړ شه!> ٢٤ اليشع مخ راواړاوه او هلکانو ته يې په ځير سره وکتل. بيا يې په هغوی باندې د څښتن په نامه لعنت ووايه. نو د ځنګل

څخه دوه ايرې راووتلې او د هلكانو څخه يې دوه څلوېښت تنه ټوټې ټوټې كړل.

۲۵) اليسع د كرم غره ته لاړ او وروسته بيا سامري ته ستون شو.

د اسراييلو او موآب ترمنځ جگړه

۳) د يهودا د پاچا يهوشافاط د پاچاهۍ په اتلسم كال، يورام د اخاب زوی د اسراييلو پاچا شو. يورام په سامره كې دولس كاله پاچاهي وكړه. ۲) هغه د څښتن په وړاندې گناه وكړه، مگر د خپل مور او پلار په شان گناهكار نه ؤ. يورام هغه بت راوغورخاوه، چې د هغه پلار د بعل د عبادت دپاره جوړ كړی ؤ. ۳) مگر هغه داسې د گناه څخه ډك كارونه كول چې د نباط زوی يروبعام په اسراييلو باندې كړي وو. يورام دا بد كارونه پرېښودل.

۴) د موآب پاچا ميشع پسونه ساتل، نو هغه به هر كال د باج په توگه د اسراييلو پاچا ته سل زره وري او د سلو زرو پسونو وړی وركولې. ۵) مگر كله چې اخاب مړ شو، ميشع د اسراييلو په مقابل كې ياغي شو.

۶) په دې خاطر يورام د سامري څخه روان شو او د اسراييلو ټول لښكر يې سره راغونډ كړ. ۷) هغه د يهودا پاچا يهوشافاط ته دا پيغام وركولې: <د موآب پاچا زما په ضد ياغي شوی دی. آیا زما سره به لاړ شې چې د هغه سره وجنگېرو؟>

يهوشافاط په ځواب كې وويل: <هو، زه به درسره لاړ شم. زه ستا پلوي كوم او زما عسکر او آسونه ستا په خدمت كې دي. ۸) مگر په كومه لاره به لاړ شو؟>

يورام ځواب وركړ: <د ادوم د دښتې په لار به لاړ شو.>

٩ نو د اسراييلو، يهودا او ادوم پاچاهان د خپلو لښکرو سره روان شول. مگر وروسته له اوو ورځو د غير مستقيمي لارې څخه د هغوی او د هغو د څارويو دپاره د څښلو اوبه پاتې نه شوې.

١٠ يورام پاچا پوښتنه وکړه: <اوس څه وکړو؟ څښتن مونږ درې پاچاهان د دې دپاره دلته راوستو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

١١ يهوشافاط پوښتنه وکړه: <آيا د څښتن کوم نبي دلته شته چې مونږ د هغه په وسيله د څښتن څخه مشوره وغواړو؟>

د يورام د منصبدارانو څخه يو تن ځواب ورکړ: <د شافاط زوی اليشع دلته دی. هغه د ايليا مرستيال ؤ.>

١٢ يهوشافاط ځواب ورکړ: <هغه د څښتن رښتيني نبي دی.>

درې واړه پاچاهان اليشع ته ورغلل. ١٣ اليشع د اسراييلو له پاچا يورام څخه پوښتنه وکړه: <ماته ولې راغلي؟ ورشه او د خپل پلار او مور د نيانو سره مشوره وکړه.>

يورام ځواب ورکړ: <نه، دا څښتن ؤ چې مونږ درې پاچاهان يې دلته راوستلو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

١٤ اليشع هغه ته وويل: <زه د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه يې خدمت کوم قسم خورم که يهوشافاط پاچا، چې زه د هغه درناوی کوم، درسره نه وای نو تاته به مې کتلي هم نه وای.> ١٥

بيا اليشع وويل: <داسې يو څوک راوغواړه چې رباب غږولی شي.>

رباب غږوونکي په رباب غږولو باندې پيل وکړ. د څښتن قدرت په اليشع باندې نازل شو ١٦ او هغه وويل: <څښتن فرمايي چې د دې وچ خوږ په هرځای کې لښتي وباسئ. ١٧ که څه هم تاسو

به نه باد ووينئى او نه باران، مگر دا وچ خوږ به د اوبو څخه ډک شي او ستاسو او ستاسو د څارويو دپاره به دلته اوبه پرېمانه وي. (١٨) د څښتن دپاره دا يو ساده کار دى، هغه به ستاسو سره دا مرسته هم وکړي چې د موآب لښکرو ته ماتې ورکړئ. (١٩) تاسو به د هغوى دېوال لرونکي ښارونه او مهم ښارگوتې ونيسئ. تاسو به د هغوى ښې ونې ووهئ او د اوبو ټولې چينې به يې بندې کړئ، د هغوى حاصلخېزې ځمکې به له تېرو څخه ډکې کړئ او هغه به له حاصله وغورځوئ. (٢٠) په بله ورځ د سهارنى قربانى د وړاندې کولو په وخت کې، يوناخاپه د ادوم له خوا څخه اوبه راوبهيدلې او ځمکه د اوبو څخه ډکه شوه.

(٢١) د موآب خلکو واورېدل چې درې پاچاهان د هغوى خواته راروان دي چې په دوى باندې بريد وکړي. نو هغوى خپل ټول هغه کسان چې جگړه کولای شي د ځوانه څخه نيولې تر زاړه پورې سره راغونډ کړل او د هغوى لښکري د هېواد په پوله کې د جگړې دپاره تيارې شوې. (٢٢) کله چې موآبان سهار راپاڅېدل په اوبو باندې لمر لگېده او اوبه ورته لکه د وينو په شان سرې ښکاره کېدلې. (٢٣) هغوى وويل: >هغو وينو ته وگورئ! د هغو درې پاچاهانو لښکري په خپل منځ کې سره جنگېدلې دي او يو او بل يې سره وژلي دي. راځئ چې ورشو او د هغوى کمپ لوټ کړو.<

(٢٤) مگر کله چې هغوى د اسراييلو کمپ ته ورسېدل، اسراييلي عسکر راووتل او په هغوى باندې يې تر هغه وخته پورې بريد وکړ ترڅو چې هغوى په شا شول او وتښتېدل. د اسراييلو لښکرو هغوى بېرته تر موآبه پورې تعقيب کړل او په تللو تللو کې يې له منځه يوړل. (٢٥) اسراييليانو د موآبانو ښارونه وران کړل. کله چې هر اسراييلي د حاصلخېزه پټې څخه تېرېده په هغه باندې به يې تېره غورځوله ترڅو ټول پټې په تېرو باندې پټ شول. همدارنگه يې ښې ونې ووهلې او د اوبو چينې يې بندې کړې.

په پای کې يواځې د هغوى پايتخت د قير حارست ښار جوړ پاتې شو، مگر هغو عسکرو چې

مچنو غزې ورسره وې نوموړی ښار کلابند کړ او برید یې ورباندې وکړ. (۲۶) کله چې د موآب پاچا میسع ولیدل چې ماتې خوري، نو اووه سوه عسکر یې چې تورې ورسره وې د ځانه سره یوړل او هڅه یې وکړه چې د جگړې هغه کرښه ماته کړي چې ادومي لښکرې پکې ځای په ځای شوې وې، مگر هغه ناکام شو. (۲۷) نو هغه خپل مشر زوی چې د هغه څخه وروسته باید پاچا شوی وای ونیوه او هغه یې د ښار په دېوال باندې د نذرانې په توګه قرباني کړ. د اسرایلي لښکرو زړونه د دې کار په لیدلو سره دومره د نفرت څخه ډک شول چې ښار یې پرېښود او بېرته خپل هېواد ته ستانه شول.

د الیشع مرسته د یوې غریبې کونډې سره

۴ (۱) یوه ورځ د نبیانو د ډلې څخه د یو نبي کونډه الیشع ته راغله او ویې ویل: <ښاغلیه! زما مېړه مړ شوی دی. لکه څنګه چې تاسو پوهېږئ هغه یو څښتن پرست سړی ؤ. مگر اوس یو سړی راغلی دی چې زما مېړه د هغه څخه یو څو روپیې په پور اخیستې وې او هغه غواړي چې د دې پور په بدل کې زما دوه زامن خپل غلامان کړي.>

(۲) الیشع وویل: <زه ستا دپاره څه وکړم؟ ووايه چې په کور کې څه شی لري؟>

ښځې ځواب ورکړ: <ښاغلیه، د زیتونو د تېلو د یو کوچني بوتل څخه پرته بل هېڅ څه نه لرم.>

(۳) الیشع هغې ته وویل: <خپلو ګاونډیانو ته ورشه او څومره چې کولی شې د هغوی څخه ډېر خالي لوبښي وغواړه. (۴) خپل کور ته لاړه شه او د خپل ځان او خپلو زامنو پسې دې دروازه بنده کړه. بیا لوبښي د تېلو څخه ډک کړه او هر یو چې ډکېده هغه یوې خواته ږده.> (۵) هغه ښځه لاړه. وروسته کله چې هغه د خپلو زامنو سره خپل کور ته ننوتله او دروازه یې بنده کړه، زامنو ورته

لونبني راوړل او هغې ډكول.

٦ کله چې ټول لونبني ډك شول، هغې خپل يو زوی ته وويل: <يو بل لونبني راوړه.>

هغه ځواب ورکړ: <مونږ سره نور لونبني نشته.> په دې وخت کې د هغه کوچني بوتل څخه نور تېل توی نه شول.

٧ وروسته له دې چې هغې ايشع د خدای نبي ته د دې پېښې په اړه خبر ورکړ، ايشع وويل: <تېل خرڅ کړه او د هغو د پيسو په يوې برخې خپل پور ادا کړه. په پاتې پيسو باندې کولی شې چې د خپلو زامنو سره خپل ژوند وکړي.>

ايشع او د شونيم شتمنه ښځه

٨ يوه ورځ ايشع د شونيم ښارگوټي ته لاړ، هلته يوه شتمنه ښځه اوسېدله. هغې ايشع خپل کور ته د ډوډۍ دپاره راوباله. له هغې وروسته، کله چې ايشع به په شونيم کې و نو د هغې ښځې او د هغې د مېړه سره به يې د هغې په کور کې ډوډۍ خوړله.

٩ هغې ښځې خپل مېړه ته وويل: <زه يقين لرم چې هغه سړی چې دلته زيات راځي د خدای يو سپېڅلی سړی دی. ١٠ راځئ چې د هغه دپاره د خپل کور په بام باندې يوه کوچنۍ کوټه جوړه کړو. په هغې کې به يو کټ، مېز، چوکۍ او د تېلو څراغ کېږدو. نو کله چې هغه زمونږ کور ته راځي، د دې کوټې او شيانو څخه به استفاده کوي.>

١١ يوه ورځ ايشع په شونيم کې د هغوی کور ته راغی او خپلې کوټې ته وخوت چې هلته آرام وکړي. ١٢ هغه خپل خدمتگار جيحزي ته وويل: <هغه شونيمي ښځه دلته راوبله.> نو هغه راغله

او د الیشع په مخکې ودرېدله. (۱۳) الیشع جیحزي ته وویل: <هغې ته ووايه: تا زمونږ دپاره ډېر تکلیف وگاله، اوس ستا دپاره څه وکړم؟ آیا ستا سپارښتنه د پاچا یا د لښکرو د قوماندان څخه وکړم؟>

هغې ښځې ځواب ورکړ: <زه د خپل قوم په منځ کې اوسېږم او هر شي ته چې اړتیا لرم هغه راسره شته.>

(۱۴) الیشع د جیحزي څخه پوښتنه وکړه: <نو بیا د هغې دپاره څه وکړم؟>

جیحزي په ځواب کې وویل: <زه پوهېږم چې د هغې مېړه زور دی او هغه زوی نه لري.>

(۱۵) الیشع خپل خدمتگار ته وویل: <هغه راوبله چې دلته راشي.> هغه راغله او د الیشع د کوټې

په دروازه کې ودرېدله. (۱۶) الیشع هغې ته وویل: <په راتلونکي کال کې په همدې وخت به تا خپل زوی په غېږ کې نیولی وي.>

ښځې ځواب ورکړ: <باداره! تاسو د خدای نبي یاست، ما مه غولوی.>

(۱۷) مگر لکه څنګه چې الیشع ویلي وو په راتلونکي کال په همدې وخت یې زوی پیدا شو.

(۱۸) کله چې هغه هلک لوی شو، یوه ورځ د خپل پلار د لیدلو دپاره پټي ته لاړ چېرته چې لوګرو

فصلونه رېبل. (۱۹) هغه خپل پلار ته شکایت وکړ: <زما سر خوږیږي، هغه ډېر خوږیږي!>

د هغه پلار خپل نوکر ته وویل: <هغه بېرته خپلې مور ته بوځه.> (۲۰) نوکر هغه هلک راپورته کړ

او خپلې مور ته یې راوړ. هلک تر غرمې پورې د مور په زنگنونو باندې ناست ؤ او د غرمې په

وخت کې مړ شو. (۲۱) هغې هلک د الیشع کوټې ته وخېژاوه او د هغه په کټ کې یې واچاوه. بیا

هغې دروازه بنده کړه او لاړه.

٢٢ هغې خپل مېړه راوغوښت او ورته وېي ويل: <يو نوکر د خره سره دلته راولېږه. زه غواړم چې د خدای نبي اليشع ژر ووینم او بېرته به راستنه شم.>

٢٣ د هغې مېړه پوښتنه وکړه: <ولې غواړې چې نن هغه ته ورشي؟ نن خو نه د سبت ورځ ده او نه د نوې میاشتي اختر دی!>

هغې ځواب ورکړ: <خیر و خیریت دی.> ٢٤ هغې په خره باندې کته واچوله او خپل نوکر ته یې وویل: <خر ژر بوځه، ترڅو چې ما درته ویلي نه وي مه درېږه.> ٢٥ بیا هغه روانه شوه او د کرمل غره ته لاړه چېرته چې اليشع موجود ؤ.

کله چې هغه یې ولیدله، خپل خدمتگار جیحزي ته یې وویل: <هغه شونیمي ښځه ده چې راروانه ده.> ٢٦ منډه کړه، د هغې مخې ته ورشه او پوښتنه وکړه چې هغه او د هغې مېړه او زوی ښه دي او که نه.>

هغې جیحزي ته ځواب ورکړ: <هو، خیر و خیریت دی.> ٢٧ مگر څنگه چې هغه غره ته ورسېدله، اليشع ته ورغله او د هغه پښې یې ونيولې. جیحزي د هغې خواته ورروان شو چې هغه لیرې تپل وهي، مگر اليشع وویل: <هغه پرېږده! آیا ته نه وینې چې هغه څومره خفه ده؟ مگر څښتن ماته په دې هکله څه نه دي ویلي.>

٢٨ هغې ښځې وویل: <ښاغلیه، آیا ما ستاسو څخه د زوی غوښتنه کړې وه؟ آیا تاسو ته مې ویلي نه وو چې ما مه غولوی؟>

٢٩) ايشع وويل: <ای جيحزي، ځان تيار کړه، زما امسا درسره واخله او د هغې کور ته لاړ شه. په لاره کې به چاته سلام نه اچوې او نه به د چا سلام ځوابوې. کله چې هلته ورسېدلې، امسا د هلک په مخ باندې کېږده.>

٣٠) مگر د هلک مور ايشع ته وويل: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې زه به يې له تا لاره نه شم.> نو ايشع راپاڅېده او د هغې سره لاړ.

٣١) جيحزي د هغوی څخه مخکې لاړ او د هلک په مخ باندې يې امسا کېښوده، مگر هلک ونه خوځېده او هېڅ غږ يې ونه کړ. جيحزي بېرته ايشع ته ورغی او هغه ته يې وويل: <هلک راوينښ نه شو.>

٣٢) ايشع د هغې ښځې کور ته ورسېده، خپلې کوتې ته ورغی او ويې ليدل چې د هلک مړی د هغه په کټ کې پروت دی. (٣٣) هغه کوتې ته ورننوت، دروازه يې بنده کړه او څښتن ته يې دعا وکړه. (٣٤) بيا هغه کټ ته ورغی او په مړي باندې پرېوت. خپله خوله يې د هلک په خوله کېښوده، سترگې يې د هلک په سترگو او خپل لاسونه يې د هغه په لاسونو باندې کېښودل. څنگه چې هغه په هلک باندې خپل ځان وغزاوه د هلک وجود تود شو. (٣٥) ايشع راپاڅېده او په کوټه کې يوه خوا او بله خوا گرځېده، بيا هغه بېرته لاړ او د هلک په مړي باندې يې خپل ځان وغزاوه. په دې وخت هلک اووه ځلې وپرنجېده او خپلې سترگې يې وغړولې.

٣٦) ايشع جيحزي ته غږ وکړ او ورته ويې ويل: <د هلک مور ته ووايه چې دلته راشي.> جيحزي هماغسې وکړل او کله چې هغه راغله ايشع ورته وويل: <خپل زوی دې واخله.> (٣٧) هغه ايشع ته ټيټه شوه او پښو ته يې پرېوته، بيا يې خپل زوی واخيست او ووته.

۳۸ کوم وخت چې الیشع جلجال ته راستون شو، په هغه ځای کې قحطي وه.

کله چې د نبیانو یوه ډله د هغه په وړاندې ناسته وه، الیشع خپل خدمتگار ته وویل: <یو غټ لوبنی په اور باندې کېږده او دغو نبیانو ته قورمه پخه کړه.>

۳۹ د هغو څخه یو تن ځنگل ته لاړ چې یو څه بوتې راټول کړي. هغه یو د کدو ځنگلي بوتې پیدا کړ او دومره کدوان یې ورڅخه راوشکول چې هغه وړلی شول. مگر هغه نه پوهېده چې دا څه شی دی. کله چې هغه بېرته راستون شو، نو هغه کدوان یې ټوټې ټوټې کړل او په قورمه کې یې واچول. ۴۰ کله یې چې قورمه نبیانو ته واچوله چې ویې خوري او هغوی په خوړلو پیل وکړ، ناڅاپه هغو چيغې کړې او ویې ویل: <ای د خدای نبی، په دې کې زهر دي!> نو هغوی دا قورمه ونه شوه خوړلی.

۴۱ الیشع وویل: <لږ اوږه راته راوړئ.> الیشع هغه اوږه په قورمه کې واچول او ویې ویل: <اوس یې هغوی ته ورکړه چې ویې خوري.> نو په خوړو کې زهر نه وو.

۴۲ یو سړی د بعل شلیشه څخه راغی او الیشع ته یې یو څه تازه غلې دانې او د اولنیو رېبل شویو اوربشو شل ډوډۍ راوړې. الیشع وویل: <دا خلکو ته ورکړه چې ویې خوري.>

۴۳ د هغه خدمتگار وویل: <آیا دا د سلو سړیو دپاره بس دي؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هغوی ته یې ورکړه چې ویې خوري. ځکه چې څښتن فرمایي: هغوی به ماږه شي او یو څه به ورڅخه پاتې هم شي.> ۴۴ نو خدمتگار د هغوی په منځ کې ډوډۍ کېښوده او

لکه څنگه چې څښتن فرمايلي وو هغوی ټول ماړه شول او يو څه ورڅخه پاتې هم شول.

د نعمان شفا

۵ (۱) نعمان د سوريې د لښکرو قوماندان ؤ. څښتن د هغه او د هغه لښکرو سره مرسته وکړه چې خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي، نو د سوريې پاچا د نعمان ډېر درناوی کاوه. نعمان ډېر زړور عسکر ؤ مگر د جذام په ناروغۍ باندې اخته ؤ.

۲ (۲) يوه ورځ چې کله د سوريې لښکرو په اسراييلو باندې يرغل وکړ، هغوی يوه وږه اسراييلي نجلی ونيوله او هغه د نعمان د بڼڅې وينځه شوه. (۳) يو څه موده وروسته هغې نجلی خپلې بادارې ته وويل: <کشکې ستا مېره نعمان هغه نبي ته ورشي چې په سامره کې دی، نو هغه ته به د جذام څخه شفا ورکړي.>

۴ (۴) کله چې نعمان د هغې نجلی خبره پاچا ته وکړه، (۵) پاچا ځواب ورکړ: <د اسراييلو پاچا ته ورشه. زه به ورته يو ليک ولېږم.>

نعمان دېرش زره مثقاله سپين زر، شپږ زره مثقاله سره زر او لس جوړه کالي له ځانه سره واخيستل او روان شو. (۶) همدارنگه هغه د اسراييلو پاچا ته ليک هم يووړ. په هغه کې داسې ويل شوي وو: <خپل خدمتگار نعمان تاته درلېږم چې هغه ته د جذام څخه شفا ورکړي.>

۷ (۷) کله چې د اسراييلو پاچا هغه ليک ولوست، هغه له وېرې خپل کالي وشلول او ويې ويل: <د سوريې پاچا دا يقين لري چې زه دې سړي ته د جذام څخه شفا ورکولای شم! آيا هغه فکر کوي چې زه خدای يم چې د مرگ او ژوند اختيار لرم؟ هغه غواړي په دې بهانه زمونږ سره وجنگيږي.>

٨) كله چې اليشع د خدای نبي له دې پېښې څخه خبر شو، هغه د اسراييلو پاچا ته دغه پيغام ولېږه: >ولې دومره وېرېږي؟ هغه سړی ماته راولېږه، ترڅو هغه پوه شي چې په اسراييلو کې نبي شته.<

٩) بيا نعمان د خپلو آسونو او جنگي گاډيو سره روان شو او د اليشع د کور په دروازه کې ودرېد. ١٠) اليشع يو نفر بيرون ولېږه چې هغه ته داسې ووايي: >لاړ شه او د اردن په سيند کې اووه ځلې خپل ځان ومينځه. نو بيا به ستا د بدن پوستکی عادي حالت ته راشي او بېخي به روغ شي.<

١١) مگر نعمان ډېر په قهر شو او لاړ، ويې ويل: >ما فکر کاوه چې هغه به بيرون راووزي، زما په مخ کې به ودرېږي او خپل څښتن خدای ته به دعا وکړي، بيا به خپل لاس زما د پوستکي د پاسه تېر کړي او ما به روغ کړي. ١٢) آيا د دمشق سيندونه، ابانه او فرفر د اسراييلو د ټولو سيندونو څخه ښه نه دي؟ زه کولی شم چې په هغو کې خپل ځان ومينځم او روغ شم.<

١٣) د هغه خدمتگاران ورغلل او ورته ويې ويل: >ای زمونږ پلاره، که چېرې هغه نبي تاسو ته ويلې وای چې کوم سخت کار وکړئ تاسو به هغه کار کړی وای. نو څه چې هغه درته ويلې دي ولې هماغسې نه کوئ؟ لاړ شئ خپل ځان ومينځئ نو روغ به شئ.< ١٤) نو نعمان د اردن سيند ته ورکوز شو او لکه څنگه چې د خدای نبي ورته ويلې وو خپل ځان يې اووه ځلې پکې ومينځه. هغه بېخي جوړ شو او د هغه پوستکی د ماشوم د پوستکي په شان نرم شو.

١٥) نعمان او د هغه ټول سړي بېرته اليشع ته ورغلل. نعمان د هغه په مخ کې ودرېد او ويې ويل: >اوس زه پوه شوم چې د اسراييلو خدای په ټوله نړۍ کې يوازېنۍ خدای دی. ښاغلیه، آيا زما له خوا به سوغات قبول کړئ؟<

١٦) اليشع ځواب ورکړ: >زه د ژوندي څښتن په نوم چې زه يې خدمتگار یم قسم خورم چې هېڅ

شی به سنا څخه وانخلم.>

نعمان زاری کولې، مگر الیشع نه منل. (۱۷) په آخر کې نعمان وویل: <که چېرې دا سوغات قبول نه کړئ، نو اجازه راکړئ چې د دې ځای له خاورو څخه دوه قچرې بار کړم او د ځان سره یې یوسم. ځکه چې له همدا اوس نه به زه د اسراییلو له څښتن څخه پرته کوم بل خدای ته قربانی یا سوځېدونکې نذرانې وړاندې نه کړم. (۱۸) مگر کله چې د سوریې پاچا د رمون د عبادت ځای ته ننوځي چې هلته سجده وکړي او هغه زما په مړوند تکیه کوي او پخپله هم سجده کوم، نو څښتن ته زاری کوم چې ما وبخښي.>

(۱۹) الیشع په ځواب کې وویل: <خپل کور ته په خیر سره لاړ شه.> وروسته بیا نعمان لاړ.

د جیحزي حرص

نعمان لا دومره لیرې نه ؤ تللی، (۲۰) چې جیحزي د خپل ځان سره وویل: <الیشع دغه سوریایی ډېر په اسانۍ سره پرېښود. هغه باید د نعمان سوغات اخیستی وای. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه به د هغه پسې وځغلم او یو څه به ورڅخه واخلم.> (۲۱) نو هغه په چټکۍ سره نعمان پسې ورغی.

کله چې نعمان ولیدل چې جیحزي د هغه پسې منډې وهي، هغه د خپلې گاډۍ څخه رانښکته شو چې د هغه سره وویني. نعمان پوښتنه وکړه: <خیریت دی؟>

(۲۲) جیحزي ځواب ورکړ: <هو، خیریت دی، مگر بادار مې زه راوړلېم چې تاته ووايم همدا اوس د نیانو د ډلې دوه غړي د افرایم د غرنۍ سیمې څخه رارسېدلي دي. هغه غواړي چې ته هغوی ته د سپینو زرو درې زره ټوټې او دوه جوړې ظریفې جامې ورکړې.> (۲۳) نعمان ځواب ورکړ:

>بې شکه، د دې اندازې دوه چنده سپين زر ولې نه اخلي؟< هغه جيحزي په دې باندي راضي کړ چې هغه ټول واخلي، بيا يې هغه سپين زر په دوه کڅوړو کې وټرل. هغه دا کڅوړې او کالي خپلو دوو خدمتگارانو ته وسپارل او هغوی دا شيان د جيحزي څخه مخکې يوړل. (٢٤) کله چې هغوی هغې غونډۍ ته ورسېدل چې اليشع پکې اوسېده، جيحزي هغه کڅوړې د خدمتگارانو څخه واخيستلې او په کور کې يې کېښودلې. بيا هغه د نعمان خدمتگاران بېرته ولېږل. (٢٥) جيحزي بېرته کور ته ننوت او اليشع د هغه څخه پوښتنه وکړه: <چېرته وي؟>

هغه ځواب ورکړ: <بناغليه، هېڅ چېرې نه وم تللی.>

(٢٦) مگر اليشع وويل: <آيا ته پوه نه شوي، کله چې نعمان د خپلې جنگي گاډۍ څخه راکوز شو چې ستا سره وگوري زما روح هلته ؤ؟ آيا دا د دې وخت دی چې ته پيسې او کالي، د زيتونو او انگورو باغونه، پسونه او پادې يا غلامان او وينځې واخلي؟> (٢٧) په دې سبب چې تا دا کار کړی دی، نو اوس به د نعمان جذام په تا باندي راشي او ته او ستا اولاده به تل په دې ناروغۍ باندي اخته وي!<

ناڅاپه د جيحزي پوستکي د جذام له کبله د واورې په شان سپين شو او هغه لاړ.

د تبر د سر معجزه

٦ (١) يوه ورځ د نبيانو ډلې اليشع ته وويل: <په کوم ځای کې چې مونږ ستاسو د مشرۍ لاندې اوسېږو، ډېر کوچنی ځای دی. (٢) مونږ ته اجازه راکړئ چې د اردن سيند ته لاړ شو او مونږ هر يو، يوه يوه ونه ووهو ترڅو وکولای شو د اوسېدلو دپاره يو ځای جوړ کړو.>

اليشع ځواب ورکړ: <ځی، لاړ شی!>

۳ د نبیانو له ډلې څخه یو تن پوښتنه وکړه: <تاسو زمونږ سره نه ځی؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، درسره ځم > ۴ او هغه ورسره لاړ.

کله چې هغوی د اردن سیند ته ورسېدل نو د ونو په وهلو یې پیل وکړ. ۵ هغه وخت چې یو نبي کار کاوه، د هغه تېر د لاستي څخه ووت او په اوبو کې ولوېد. هغه چیغې ووهلې: <آه ای زما باداره! دا تېر ما د چا څخه امانت اخیستی ؤ.>

۶ ایشع د خدای نبي پوښتنه وکړه: <هغه په کوم ځای کې ولوېد؟> سړي هغه ځای ته په گوته اشاره وکړه او ایشع یو لرگی پرې کړ او په هماغه ځای کې یې په اوبو کې واچاوه. د تېر سر د اوبو سطحې ته راپورته شو او د اوبو د پاسه گرځېده. ۷ ایشع هغه ته وویل: <اوس یې راواخله.> سړي لاس وراوړد کړ او هغه یې راوښووه.

د سوريې د لښکرو ماتې

۸ د سوريې پاچا د اسراييلو سره جنگ کاوه. هغه د خپلو عسکري منصبدارانو سره مشوره وکړه او د خېمو د ودرولو دپاره یې یو ځای غوره کړ.

۹ مگر ایشع د اسراييلو پاچا ته دا خبرداری ورولېږه: <هغه ځای ته نژدې ورنه شی. ځکه چې د سوريې لښکرو په هغه ځای کې خېمې ودرولې دي.> ۱۰ نو پاچا هغو خلکو ته چې په هغه ځای کې اوسېدل خبرداری ورکړ چې د خپلو ځانونو ساتنه وکړي. دا کار خو ځلې وشو.

۱۱) کله چې د سوريې پاچا په دې پوه شو چې څه کيږي هغه ډېر په قهر شو. هغه خپل عسکري منصبدران راوغوښتل او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ستاسو څخه څوک د اسراييلو د پاچا پلوي کوي؟>

۱۲) د هغوی څخه يو تن ځواب ورکړ: <ای اعليحضرته، هېڅوک نه، دا يو اسراييلي نبي دی چې اليشع نومېږي. هغه خپل پاچا ته خبر ورکوي، حتی هغه خبرې چې تاسو يې د خپلې خوب په کوټه کې کوي.>

۱۳) پاچا حکم وکړ: <هغه چې هر چېرې وي راپيدا يې کړئ! زه به عسکر ولېرم ترڅو هغه ونيسي.> هغوی خبر شول چې اليشع د دوټان په ښارگوټي کې دی او پاچا ته يې خبر ورکړ. ۱۴) هغه يو لوی لښکر د آسونو او جنگي گاډيو سره هلته ولېږه. هغوی د شپې له خوا روان شول او هغه ښارگوټی يې کلابند کړ.

۱۵) بله ورځ سهار وختي، کله چې د اليشع خدمتگار راپاڅېد او بيرون راووت، ويې ليدل چې د سوريې لښکرو د آسونو او جنگي گاډيو سره ښارگوټی کلابند کړی دی. هغه اليشع ته راستون شو او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ای زما باداره، څه وکړو؟>

۱۶) اليشع ځواب ورکړ: <مه وېرېږه! زمونږ لښکرې د هغوی په پرتله زياتې دي.> ۱۷) بيا هغه داسې دعا وکړه: <ای څښتنه، د هغه سترگې وغړوه چې وويني.> او څښتن د هغه خدمتگار ته توان ورکړ چې د اليشع شاوخوا غونډی وويني، چې د اور لرونکو آسونو او لمبه لرونکو گاډيو څخه ډکې دي.

۱۸) څنگه چې د سوريې لښکرې ورنژدې شوې، اليشع دعا وکړه: <ای څښتنه، دا عسکر ړانده کړه!> نو د اليشع د دعا په اساس څښتن هغوی ړانده کړل.

١٩) ايشع د دښمن لښکرو ته وويل: <تاسو په غلظه لاره او غلط ښارگوتې ته راغلي يئ. ما پسې

راځئ. زه به تاسو هغه سړي ته ورسوم چې تاسو يې لټوئ.> ايشع هغوی د سامرې ښار ته بوتلل.

٢٠) کله چې ټول عسکر ښار ته ننوتل، ايشع دعا وکړه: <ای خښتنه، اوس د دوی سترگې وغړوه چې وويني.> نو خښتن د هغوی سترگې وغړولې او هغوی وليدل چې دننه په سامره کې دي.

٢١) کله چې د اسراييلو پاچا هغوی وليدل، د ايشع څخه يې پوښتنه وکړه: <ای ښاغلیه، آیا هغوی ووژنم؟ آیا هغوی ووژنم؟>

٢٢) ايشع ځواب ورکړ: <نه، حتی هغه لښکري چې تا په جنگ کې هم نيولې وي، نو ته حق نه لرې چې هغوی ووژنې. د هغه په ځای هغوی ته د خوړلو او خښلو دپاره يو څه ورکړه او هغوی پرېږده چې بېرته خپل پاچا ته ورستانه شي.> ٢٣) د اسراييلو پاچا هغوی ته يوه لويه مېلمستيا تياره کړه. کله چې هغوی د خوړلو او خښلو څخه وزگار شول، نو هغوی يې بېرته د سوريې پاچا ته وروولېږل. له هغې وروسته د سوريې لښکرو تر ډېرې مودې پورې د اسراييلو په سيمه باندې بريد ونه کړ.

د سامرې کلابندي او قحطي

٢٤) يو څه موده وروسته، د سوريې پاچا بنهدد خپل ټول لښکر سره راغونډ کړ، بيا هغوی سامرې ته روان شول او هغه يې کلابنده کړه. ٢٥) هغوی خپلې کلابندۍ ته تر هغه وخته پورې دوام ورکړ ترڅو په ښار کې د خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو. په حقيقت کې، د خره يو سر په اتيا مثقاله سپينو زرو او د کوترې دوه سوه گرامه فاضله مواد په پنځه مثقاله سپينو زرو باندې خرڅېدل.

٢٦) يوه ورځ د اسراييلو پاچا د ښار په دېوال باندې قدم واهه، يوې ښځې هغه ته نارې کړې:

<ای اعلیحضرتہ، زما سره مرسته وکړئ!>

٢٧) پاچا وویل: <څښتن چې ستا سره مرسته نه کوي، نو زه یې څنگه وکړم؟ آیا ته فکر کوي چې زما سره غلې دانې یا د انګورو شراب شته چې تاته یې درکړم؟> ٢٨) وروسته هغه د ښځې څخه وپوښتل: <څه شکایت لري؟>

هغې ځواب ورکړ: <دې ښځې وړاندیز درلود او ماته یې وویل: نن ورځ ته خپل زوی دلته راوړه چې ویې خورو او زه به سبا ته خپل زوی راوړم چې دواړه یې وخورو. ٢٩) نو ما خپل زوی پوخ کړ او هغه مو وخوړ. بله ورځ مې هغې ښځې ته وویل چې خپل زوی راوړه چې ویې خورو، خو هغه یې پټ کړ.>

٣٠) کله چې پاچا دا کیسه واورېدله، هغه له غمه خپل کالي وشلول. څرنگه چې هغه د ښار په دېوال باندې ولاړ ؤ، نو خلکو ولیدل چې هغه د خپلو کالیو لاندې د ویر کالي اغوستي وو. ٣١) هغه وویل: <خدای دې ما ووژني چې د ورځې د ختمېدو څخه مخکې د الیشع سر د تنې نه پرې نه کړی شي!> ٣٢) نو هغه د الیشع پسې یو استازی ولېږه چې هغه راوړي.

په هغه وخت کې الیشع په خپل کور کې ؤ او د اسراییلو ډېرو مهمو سپین ږیرو د هغه سره غونډه درلوده. مخکې له دې چې د پاچا استازی ورورسېږي، الیشع هغو ته وویل: <آیا پوهېږئ چې هغه قاتل، یو نفر زما د سر د پرېکولو دپاره رالېږلی دی؟ هرکله چې هغه راشي، دروازه بنده کړئ او هغه دننه مه راپرېږدئ. زه یقین لرم چې د هغه بادار به په خپله هم د هغه پسې راشي.>

٣٣) د الیشع خبرې پای ته نه وې رسېدلې، چې پاچا راوړسېد. هغه وویل: <دا څښتن دی چې په مونږ باندې یې دا کړاو راوستی دی. نور ولې د هغه مرستې ته انتظار وباسم؟>

۷ (۱) ایشع ځواب ورکړ: <د څښتن خبرو ته غوږ ونیس، چې هغه فرمایلي دي: سبا به په همدې وخت په سامره کې یو من د غنمو اوږه یا دوه منه اوربشې په یو مثقال سپینو زرو باندې خرڅې شي.>

(۲) د پاچا هغه منصبدار چې شخصي خدمتگار یې ؤ ایشع د خدای نبي ته وویل: <زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.>

ایشع ځواب ورکړ: <ته به په خپلو سترگو هغه ووينې چې داسې به وشي، مگر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خورې.>

د سوريې د لښکرو تېښته

(۳) په همدې وخت کې څلور نفره چې په جذام باندې اخته وو د سامرې د دروازې څخه بیرون وو. هغوی یو او بل ته وویل: <مونږ ولې دلته کښېښو او مرگ ته انتظار وباسو؟> (۴) ښار ته ننوتل گټه نه لري، ځکه چې مونږ به هلته له لوږې څخه مړه شو، مگر که دلته پاتې شو، هم مړه کېږو. نو راحی چې د سوريې کمپ ته ورشو، که هغوی زمونږ سره ډېر بد هم وکړي نو مونږ به ووژني، خو کېدای شي چې هغوی مونږ ژوندي پرېږدي.> (۵) نو څنگه چې تیاره کېدله، هغوی د سوريې کمپ ته ورغلل، مگر کله چې هغوی هلته ورسېدل، هلته هېڅوک نه ؤ. (۶) څښتن په سوريایانو باندې داسې آواز واوروه لکه چې یو لوی لښکر د آسونو او جنګي گاډیو سره راروان وي.

سوريایانو داسې فکر کاوه چې د اسراییلو پاچا د حیثیانو او مصریانو پاچاهان اجیران نیولي دي او د هغوی لښکرې به ورباندې برید وکړي. (۷) نو په هماغه ماښام سوريایان د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وتښتېدل. خپلې خېمې، آسونه او خره یې پرېښودل او کمپ یې لکه څنگه چې ؤ هماغسې پرېښود.

۸ کله چې هغه څلور جداميان د کمپ يوې ګوښې ته ورسېدل، هغوی يوې خېمې ته ورننوتل.

هغوی وخورل او ويې خښل او سپين زر، سره زر او کالي چې يې پيدا کړل هغه يې د ځان سره يوړل او پټ يې کړل. بيا د دويم ځل دپاره راغلل، بلې خېمې ته ورننوتل او هرڅه يې چې لاس ته راوړل هغه يې د ځان سره يوړل او هغه يې هم پټ کړل. ۹ بيا هغوی يو او بل ته وويل: <مونږ بايد دا کار ونه کړو! مونږ بڼه زېرى لرو او هغه بايد د خپلو ځانونو سره ونه ساتو. که چېرې مونږ غلي پاتې شو او تر سهاره پورې صبر وکړو، نو مونږ به د سزا وړ شو. راضي چې همدا اوس لار شو او د پاچا درباريانو ته خبر ورکړو.> ۱۰ نو هغوی بېرته سامري ته لاړل، د ښار د دروازي ساتونکو ته يې غږ وکړ او هغوی ته يې وويل: <مونږ همدا اوس د سوريانانو د لښکرو د کمپ څخه راغلو، ټول عسکر تللي وو! آسونه او خره ترلي پاتې شوي وو او خېمې هماغسې ولاړې وې. مونږ هېڅوک ونه لیده او نه مو د چا آواز واورېد.>

۱۱ ساتونکو د دې خبر اعلان وکړ او بيا وروسته د پاچا ماڼۍ ته دا خبر ورسېد. ۱۲ لا شپه وه، چې پاچا له خپلې بستري څخه راپاڅېد او خپلو درباريانو ته يې وويل: <زه پوهېرم چې سوريانانو څه پلان جوړ کړی دی! هغوی خبر دي چې مونږ له لوږې څخه مړه کېږو، نو هغوی خپل کمپ پرېښی او تللي دي او په بانډو کې پټ شوي دي. هغوی فکر کوي چې مونږ به د ډوډۍ پيدا کولو دپاره ښار پرېږدو. بيا به مونږ ژوندي ونيسي او ښار ته به راننوخې.>

۱۳ د هغه د درباريانو څخه يو تن وويل: <د دې ښار خلک هسې هم د هغو خلکو په شان چې پخوا مړه شوي دي، د مرگ په حال کې دي. پرېږدئ چې يو څو سړي د پاتې شويو آسونو څخه پنځه آسونه خوښ کړي، ترڅو هغوی ولېږو او دا خرگنده کړو چې څه پېښ شوي دي.> ۱۴ هغوی يو څو نفره غوره کړل او پاچا هغوی په دوه جنګي گاډيو کې ولېږل او امر يې ورته وکړ چې لاړ شي او دا خبره معلومه کړي چې د سوريې په لښکرو باندې څه شوي دي. ۱۵ هغه نفر د اردن د سيند پورې لاړل او هغوی په ټوله لاره کې وليدل چې سوريانانو د تېښتې په وخت کې کالي او

سامانونه غورځولي دي. بيا هغوی بېرته راستانه شول او پاچا ته يې راپور ورکړ. (۱۶) د سامري خلک بيرون ووتل او د سوريایانو کمپ يې لوټ کړ. لکه څنگه چې څښتن فرمايلي وو، يو من د غنمو اوږه يا دوه منه اوربشې په يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅېدلې.

(۱۷) د اسراييلو پاچا هغه منصبدار چې ځانگړي خدمتگار يې ؤ، د ښار د دروازې د مسؤل په توگه وټاکه. لکه څنگه چې ايشع په هغه وخت کې چې پاچا د هغه د ليدلو دپاره ورغلی ؤ، وړاندوينه کړې وه، نوموړی منصبدار د خلکو تر پښو لاندې شو او مړ شو. (۱۸) ايشع پاچا ته ويلي وو: >سبا په همدې وخت په سامره کې به يو من د غنمو اوږه او دوه منه اوربشې په يو مثقال سپينو زرو باندې خرڅېږي.< (۱۹) هغه منصبدار په ځواب کې ويلي وو: >زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.< او ايشع ځواب ورکړی ؤ: >ته به په خپلو سترگو هغه ووينې چې داسې به وشي، مگر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خوري.< (۲۰) او د ايشع وړاندوينه ترسره شوه - هغه منصبدار د ښار په دروازه کې د خلکو د پښو لاندې مړ شو.

شونيمې ښځه او د هغې ځمکه

۸ (۱) ايشع هغې ښځې ته چې د هغې زوی يې بېرته راژوندی کړی ؤ وويل: >د خپلې کورنۍ سره کوم بل ځای ته لاړه شه او هلته د يو څه مودې دپاره واوسېږه، ځکه چې څښتن په دې هېواد باندې قحطي راولي او هغه به تر اوو کالو پورې دوام وکړي.< (۲) لکه څنگه چې د خدای نبي ايشع ويلي وو هغې ښځې کټ مټ هماغسې وکړل او هغه لاړه چې د فلسطينيانو په هېواد کې واوسېږي. هغه د خپلې کورنۍ سره اووه کاله په هغه ځای کې واوسېدله.

(۳) د اوو کالو په پای کې، هغه اسراييلو ته راستنه شوه، پاچا ته لاړه او ورته زاری يې وکړې چې

کور او جايداد يې بېرته ورکړل شي. ﴿٤﴾ په دې وخت کې، پاچا د اليشع د خدمتگار جيحزي سره خبرې کولې. د هغه څخه يې وغوښتل چې د اليشع د ټولو حيرانوونکو کارونو په هکله معلومات ورکړي. ﴿٥﴾ په داسې حال کې چې جيحزي هغه ته د هغه مړ هلک په هکله چې اليشع بېرته راژوندی کړی ؤ خبرې کولې، هغه ښځه د خپل زوی سره راورسېدله چې پاچا ته عرض وکړي. جيحزي وويل: <ای اعلیحضرتہ! هغه ښځه دا ده او دا د هغه زوی دی چې اليشع راژوندی کړی دی.> ﴿٦﴾ پاچا هغې ښځې ته وويل چې خپله کيسه بيان کړي او هرڅه چې پېښ شوي وو هغې ورته بيان کړل. بيا پاچا د خپلو درباريانو څخه يو تن ته وويل: <ټول جايداد هغې ته بېرته ورکړه، برسېره پردې د ځمکې عايدات د هغې ورځې نه چې هغه له دې ځای نه تللې وه تر اوسه پورې هم ورکړه.>

د حزايل له خوا د بنهدد وژنه

﴿٧﴾ اليشع هغه وخت دمشق ته لاړ چې د سوريې پاچا بنهدد ناروغ ؤ. کله چې پاچا ته يې خبر ورکړ چې اليشع دلته راغلی دی، ﴿٨﴾ هغه حزايل ته وويل: <خدای د نبي اليشع دپاره د ځان سره يو سوغات واخله، لاړ شه، د هغه سره وگوره او ورته ووايه چې د څښتن څخه پوښتنه وکړي چې زه به روغ شم که نه.>

﴿٩﴾ بيا حزايل د څلوېښتو اوبنانو سره چې د دمشق ډېر ښه توليدات ورباندې بار وو روان شو او اليشع ته يې د سوغات په توگه يوړل. هغه نبي راپیدا کړ او ورته وپې ويل: <ستاسو خدمتگار بنهدد پاچا زه ستاسو حضور ته رالېږلی يم ترڅو په دې پوه شم چې هغه به روغ شي که نه.>

﴿١٠﴾ اليشع حزايل ته وويل: <هغه ته ووايه چې ته به روغ شې، مگر څښتن ماته مخکې فرمايلي وو چې په حقيقت کې به بنهدد خامخا مړ شي.> ﴿١١﴾ اليشع حزايل ته داسې په ځير کتل تر هغې

چې هغه وشرمېده، بيا ايشع وژړل.

۱۲) حزايب پوښتنه وکړه: <ای بناغلیه، ولې ژاړی؟>

ايشع ځواب ورکړ: <ځکه زه پوهېږم چې ته به د اسراييلو قوم ته ډېر زيان ورسوي. ته به د هغوی دېوال لرونکي بناړونه وسوځوي او د هغوی ځوانان به ووژني. د هغوی اولادونه به ټوټې ټوټې کړي او د هغوی د اميدوارو ښځو گېډې به هم خيري کړي.>

۱۳) حزايب ځواب ورکړ: <زما په شان يو معمولي انسان دومره غټ کار څنگه کولی شي؟>

ايشع ورته وويل: <ای حزايله، څښتن ماته ښودلي دي چې ته به د سوريې پاچا شي.>

۱۴) حزايب بېرته ښهده ته ورغی. ښهده ورڅخه پوښتنه وکړه: <ايشع څه وويل؟>

حزايب ځواب ورکړ: <هغه وويل چې ته به هر ورو روغ شي.> ۱۵) مگر په راتلونکې ورځ، حزايب يوه کمپله راواخيسته، په اوبو کې يې خيسته کړه او د پاچا په منځ باندې يې کېښوده تر هغې پورې چې د هغه ساه بنده شوه او هغه مړ شو. بيا حزايب د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا يهورام

(دويم تواريخ ۲۱: ۱ - ۲۰)

۱۶) په اسراييلو کې د اخاب د زوی يورام د پاچاهۍ په پنځم کال، د يهوشافاط زوی يهورام د يهودا پاچا شو. ۱۷) يهورام د دوه دېرشو کالو په عمر ؤ چې پاچا شو او اته کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه.

١٨) يهورام لکه د اخاب د کورنۍ په شان د اسراييلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. د اخاب لور د يهورام نبځه وه او هغه د خښتن په وړاندې گناه وکړه، (١٩) مگر خښتن نه غوښتل چې يهودا له منځه يوسي، ځکه چې هغه د خپل خدمتگار داود سره ژمنه کړې وه چې د هغه اولاده به تل په يهودا باندې پاچاهي کوي.

٢٠) د يهورام په پاچاهۍ کې، د ادوم خلک ياغي شول او د ځان دپاره يې خپل پاچا وټاکه. (٢١) نو يهورام د خپلو ټولو جنگي گادپيو سره صعبير ته روان شو، چې هلته ادومي لښکر هغوی کلابند کړل. د شپې هغه او د هغه د جنگي گادپيو قوماندانانو کلابندي ماته کړه او د يهورام عسکر خپلو کورونو ته وتښتېدل. (٢٢) يهودا هېڅکله ونه شو کولی چې په ادوم باندې خپله واکمني بېرته تر لاسه کړي. حتی د لښه ښاريان هم په هغه وخت کې ياغي شول.

٢٣) د يهورام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٤) يهورام مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو او د هغه زوی اخزيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا اخزيا

(دويم تواريخ ٢٢: ١ - ٦)

٢٥) په اسراييلو کې د يورام د پاچاهۍ په دولسم کال، د يهورام زوی اخزيا د يهودا پاچا شو. (٢٦) اخزيا د دوه ويشت کالو په عمر و چې پاچا شو او يو کال يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور عتليا وه چې د اسراييلو د پاچا عمري لمسی وه. (٢٧) څرنګه چې اخزيا د اخاب د کورنۍ سره د خښنې اړيکې درلودلې، نو هغه هم د هغوی په شان د خښتن په وړاندې گناه وکړه.

٢٨) اخزيا د اسراييلو د پاچا يورام سره لار چې د جلعاد په راموت کې په حزايل پاچا او د

سوريې په لښکرو باندې برید وکړي. په دې جگړه کې سوريایانو یورام ټپي کړ. (۲۹) نو هغه د یزرعیل ښار ته راستون شو چې ټپ یې روغ شي. اخزيا د هغه د لیدلو دپاره هلته ورغی.

بیهو او د تخت نیونه

۹ (۱) په دې دوران کې الیشع د نبیانو د ډلې څخه یو نبي راوغوښت او ورته ویې ویل: <په جلعاد کې د راموت ښار ته د تگ دپاره تیار شه. دا د زیتونو د تېلو بوتل له ځانه سره واخله او هلته لاړ شه. (۲) کله چې هلته ورسېدلې، د یهوشافاط زوی او د نمشي لمسی بیهو راپیدا کړه. هغه یو داسې کوټې ته بوځه چې د خپلو ملگرو څخه جلا وي، (۳) بیا د هغه په سر باندې د زیتونو تېل واچوه. هغه ته داسې ووايه: څښتن فرمایي چې ته مې د اسراییلو د پاچا په توگه غوره کړی یې. کله چې دا کار سرته ورسېد، پرته له ځنده دروازه خلاصه کړه او د هغه ځای څخه وتښته!>

(۴) بیا هغه نبي راموت ته لاړ. (۵) کله چې هغه هلته ورسېد، د لښکرو منصبدارانو غونډه درلودله. هغه وویل: <ای ښاغلیه، زه ستا دپاره یو پیغام لرم.>

بیهو پوښتنه وکړه: <زمونږ څخه د کوم یو دپاره؟>

نبي ځواب ورکړ: <ای ښاغلیه، ستاسو دپاره.> (۶) نو بیهو راپاڅېده او دننه لاړ. نبي د بیهو په سر باندې د زیتونو تېل واچول او هغه ته یې وویل: <د اسراییلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د خپل قوم اسراییلو د پاچا په توگه غوره کوم. (۷) څښتن زیاتوي: زه غواړم چې ته د خپل بادار یعنی د اخاب کورنۍ له منځه یوسې، نو ایزابل ته به د نبیانو او زما د نورو خدمتگارانو د وژلو په خاطر سزا ورکړل شي. (۸) د اخاب ټوله کورنۍ او اولاده به مړه شي، زه به د هغه په کورنۍ کې هر یو نارینه له منځه یوسم که هغه غلام وي او که آزاد. (۹) زه به د اخاب کورنۍ د اسراییلو د

پاچاهانو د نباط زوی یروبعام او د اخیا زوی بعشا د کورنۍ په برخلیک اخته کړم. (۱۰) د ایزابل د جسد غوښې به د یزرعیل په سیمه کې سپي وخورې او څوک به هغه ښځه نه کړي. <نبي دا وویل، دروازه یې خلاصه کړه او وتښتېد.

(۱۱) ییهو بېرته خپلو منصبدارانو ته ورغی او هغوی ورڅخه پوښتنه وکړه: <خیریت دی؟ هغه لېوني نبي ستا څخه څه غوښتل؟>

ییهو په ځواب کې وویل: <تاسو داسې سړی پېژنئ او پوهېږئ چې هغه څرنگه خبرې کوي.>

(۱۲) هغوی پوښتنه وکړه: <نه، مونږ نه پوهېږو. هغه څه وویل؟>

ییهو ځواب ورکړ: <نبي وویل: د اسراییلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د اسراییلو د پاچا په توګه غوره کوم.>

(۱۳) هغوی په چالاکی سره خپلې چینې راواخیستلې او په هغو پورو باندې یې وغوړولې چېرته چې ییهو ولاړ ؤ. یو نفر سرنی وواکه او هر یو دا چیغې وهلې: <ییهو پاچا دی!>

د یورام او اخزیا وژنه

(۱۴) - (۱۵) نو ییهو د یورام پاچا په مقابل کې چې په یزرعیل کې ؤ یوه دسیسه جوړه کړه. یورام

هلته د دې دپاره تللی و چې د هغو ټپونو څخه روغ شي چې په راموت کې د سوریې د پاچا حزاییل سره په جګړه کې ورته پیدا شوي وو. نو ییهو خپلو ملګرو منصبدارانو ته وویل: <که تاسو غواړئ چې زه پاچا شم نو هېڅوک مه پرېږدئ چې د دې ښار څخه ووزي. کېدای شي چې هغه یزرعیل ته لاړ شي او یورام خبر کړي.> (۱۶) نو ییهو خپلې جنگي ګاډۍ کې سپور او یزرعیل ته

روان شو. يورام لا روغ شوی نه ؤ او په همدې وخت کې د يهودا پاچا اخزيا د هغه د ليدلو دپاره راغلی ؤ.

١٧) کله چې د يزريعيل د څارنې د برج پهره دار وليدل چې بيهو او د هغه نفر راروان دي، هغه پاچا ته غږ وکړ: <زه وينم چې يوه ډله خلک دې خواته راروان دي.>

يورام حکم وکړ: <يو سپور استازی ولېږه او دا څرگنده کړه چې هغوی د سولې د پاره راځي يا د جگړې د پاره.>

١٨) يو په آس باندې سپور استازی ورووت او بيهو ته يې وويل: <يورام پاچا غواړي په دې پوه شي چې آیا ته د سولې د پاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!> په همدې وخت کې د څارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرته، استازی ورورسېده، مگر بېرته راستون نه شو.>

١٩) نو يورام يو بل سپور استازی ولېږه، هغه بيهو ته ورغی او ويې ويل: <يورام پاچا غوښتل چې په دې پوه شي آیا ته د سولې دپاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!>

٢٠) د څارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرته، استازی هلته ورسېده، هغه هم بېرته راستون نه شو. دا سړی لکه د يو لېوني په شان گادۍ چلوي. هغه به خاماځا بيهو وي!>

٢١) يورام حکم وکړ: <زما گادۍ تياره کړئ!> او گادۍ تياره شوه. بيا هغه او اخزيا په خپلو گاديو کې سپاره شول او د بيهو د ليدلو دپاره ورووتل. هغوی د نابوت يزريعيلي په ځمکه کې د هغه سره

لیدنه وکړه. (۲۲) یورام پوښتنه وکړه: <ایا د سولې دپاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <تر هغه وخته پورې چې ستا د مور بت پرستی او کوډگری دوام ولري زما او ستا په منځ کې سوله شونې نه ده.>

(۲۳) یورام غږ وکړ: <ای اخزیا، دا خیانت دی!> د دې له ویلو سره یورام خپله گاډۍ راوگرځوله او وتښتېد. (۲۴) بیهو په خپل ټول قوت سره لینده راکش کړه او یو غشی یې گوزار کړ. غشی د یورام د اورو په منځ کې ولگېده او بیا د هغه په زړه کې ورننوت. هغه په خپلې گاډۍ کې راولوېد او مړ شو.

(۲۵) بیهو خپل مرستیال بیدکار ته وویل: <د هغه مړی واخله او په هغه ځمکه کې یې وغورځوه چې د نابوت پورې یې اړه درلودله. یاد لره چې کله ما او تا یوځای د یورام پاچا د پلار اخاب پسې گاډۍ ځغلوله، څښتن د اخاب په ضد داسې وویل: (۲۶) ما د نابوت او د هغه د زامنو قتل پروڼ ولیده. نو ځکه زه ژمنه کوم چې تاته به هم په همدې ځمکه کې سزا درکړم.> بیا بیهو خپل مرستیال ته امر وکړ: <د یورام مړی واخله او په هغه ځمکه کې یې وغورځوه چې په نابوت پورې یې اړه درلودله، چې د څښتن ژمنه پوره شي.>

(۲۷) اخزیا پاچا دا پېښه ولیدله او هڅه یې وکړه چې د بیت هگان ښارگوټي ته وتښتي، مگر بیهو ورورسېد او امر یې وکړ: <هغه هم ووژنی!> نو څه وخت چې اخزیا ییلعام ته نژدې د جور کلي ته چې په لوړه کې ؤ روان ؤ، د بیهو لښکرو هغه په غشي باندې وویشت. هغه تر مجدو پورې لاړ او هلته مړ شو. (۲۸) د اخزیا منصبدارانو د هغه مړی په جنګي گاډۍ کې واچاوه، بېرته یې اورشلیم ته یووړ او هغه یې د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ کړ.

(۲۹) اخزیا د اخاب د زوی یورام د پاچاهۍ په یوولسم کال د یهودا پاچا شوی ؤ.

٣٠) بيهو د يزريعيل خواته روان شو او كله چې ايزابل واورېدل چې بيهو راروان دی، رانجه يې په سترگو باندې ووهل او خپل وينستان يې بړمنخ كړل. بيا په كړكۍ كې ودرېدله او بيرون يې كتل. (٣١) خنګه چې بيهو د ښار د دروازې څخه تېر شو، هغې ورته نارې كړې: <ای زيمريه! ته قاتل يې! تا پاچا وواژه. ته دلته د سولې دپاره راغلې يې؟>

٣٢) هغه پورته كړكۍ ته وكتل او پوښتنه يې وكړه: <آيا دلته زما د پلويانو څخه څوك شته؟> د مانۍ دوه درې خصي شويو سړيو خپل سرونه له كړكۍ څخه راوويستل (٣٣) او بيهو هغوی ته وويل: <هغه د كړكۍ څخه لاندې راوغورځوئ!> درباريانو ايزابل لاندې راوغورځوله او د هغې وينه په دېوال او آسونو باندې وشيندل شوه. بيا آسونو د هغې مړی تر پښو لاندې كړ.

٣٤) بيهو دننه مانۍ ته ننوت چې يو څه وخورې او وڅښي. بيا هغه وويل: <که څه هم هغه يوه لعنتي ښځه وه، خو هغه د پاچا لور وه، نو هغه دې په ښې طريقې سره ښځه كړای شي.> (٣٥) مگر كله چې هغوی د هغې د مړي د ښخولو دپاره ووتل، هغوی يواځې د هغې كوپړی، لاسونه او پښې راپيدا كړې. (٣٦) كله چې هغوی بيهو ته خبر ورکړ هغه وويل: <دا هغه څه پښې شوي دي چې څښتن د خپل خدمتگار د تشبي ايليا په وسيله ويلي وو: سږي به د ايزابل مړی په يزريعيل كې وخورې. (٣٧) د هغې مړی به لكه خوشايي داسې خورې وړې شي چې هېڅوك يې ونه شي پېژندلی.>

د اخاب د اولادې وژنه

١٠ (١) د اخاب اويا زامن په سامره كې اوسېدل. نو بيهو د هغه ښار مهمو مامورانو، مشرانو او

د اخاب د زامنو ساتونکو ته لیک ورولېږه. په لیک کې هغه داسې لیکلي وو: ﴿٢﴾ >ستاسو ښار قوي دی او د جنگي گاډيو، آسونه او وسلو سره ستاسو څخه دفاع کېږي. او زه پوهېږم چې د اخاب پاچا زامن ستاسو سره اوسېږي. نو څنگه چې تاسو دغه لیک ولوست، ﴿٣﴾ تاسو د اخاب د زامنو څخه چې تر ټولو ښه وي د پاچا په توگه وټاکئ او بيا د هغه د دفاع دپاره وجنگېږئ.<

﴿٤﴾ هغوی دا لیک ولوست او ډېر ووبرېدل. هغوی یو او بل ته وویل: >نه یورام پاچا او نه اخزیا پاچا د هغه په مقابل کې مقاومت کړی دی، نو مونږ به یې څنگه وکړو؟< ﴿٥﴾ د مانی آمر، د ښار ښاروال، نورو مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو دغه ځواب بیهو ته ورولېږه: >ای اعلیحضرته! مونږ ستاسو خدمتگاران یو او څه چې مونږ ته وایئ مونږ به هماغسې کوو. مگر دا زمونږ کار نه دی چې څوک د پاچا په توگه وټاکو. هرڅه چې ستاسو په نظر کې ښه ښکاري هماغسې وکړئ.<

﴿٦﴾ بیا بیهو یو بل لیک واستاوه چې په هغه کې ویل شوي وو: >که تاسو زما پلوي او اطاعت کوئ، نو هغه ثابت کړئ. د اخاب د زامنو سرونه ماته راوړئ! او سبا په همدې وخت باید دلته په یزرعیل کې حاضر شئ.<

د اخاب پاچا زامن او یا تنه وو چې د ښار د ځینو مهمو خلکو سره اوسېدل او د هغوی ښوونه او روزنه یې کوله. ﴿٧﴾ کله چې د بیهو دویم لیک راوړسېد، هغو مهمو خلکو د اخاب ټول زامن ووژل. بیا یې د هغو سرونه په ټوکړیو کې کېښودل او هغه یې بیهو ته چې په یزرعیل کې و ولېږل.

﴿٨﴾ کله چې یو استازي بیهو ته خبر ورکړ چې د اخاب د زامنو سرونه یې راوړي دي، هغه وویل: >دا سرونه د ښار په دروازه کې دوه ځایه ډېرې کړئ او تر سهاره پورې یې هلته پرېږدئ.<

﴿٩﴾ په سهار کې، بیهو بیرون ووت. هغه د ټولو خلکو په مخ کې ودرېد او ویې ویل: >ای خلکو، تاسو هېڅ جرم نه دی کړی. ما د خپل بادار یورام په ضد دسیسه جوړه کړه او هغه مې وواژه. مگر

دا ټول نفر چا ووژل؟ (۱۰) تاسو باید پوه شئ هرڅه چې څښتن د اخاب د اولادې په اړه ویلي وو، هغه سرته رسیږي. څښتن هغه کار وکړ چې وعده یې د خپل نبی ایلیا په وسیله کړې وه. <(۱۱) بیا ییهو د اخاب نور خپلوان چې په یزرعیل کې اوسېدل، د هغه لوړ رتبه درباریان، د هغه کاهنان او د هغه ډېر نژدې دوستان ووژل. په یزرعیل کې د اخاب د کورنۍ څخه هېڅوک ژوندی پاتې نه شو.

(۱۲) ییهو سامرې ته روان شو او په لاره کې په هغه ځای کې چې شپانه به پکې راټولېدل (۱۳) د یهودا د پاچا اخزیا د خپلوانو سره مخامخ شو. هغه پوښتنه وکړه: <تاسو څوک یئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د اخزیا خپلوان یو. مونږ د شازادگانو او د ملکه ایزابل د کورنۍ د لیدلو دپاره روان یو.>

(۱۴) ییهو خپلو سړیو ته وویل: <هغوی ژوندي ونیسئ!> نو هغوی یې ونیول او د شپنو د راغونډېدلو ځای ته نژدې د کندې غاړې ته یې بوتلل او هغه ټول دوه څلوېښت نفره یې ووژل.

(۱۵) څنگه چې ییهو روان شو، د رکاب زوی یهوناداب یې ولید چې د ده د لیدلو دپاره راروان ؤ. ییهو هغه ته ښه راغلاست ووايه، بیا یې زیاته کړه: <ای یهونادابه، زه ستا پلوي کوم. آیا ته هم زما پلوي کوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه یې کوم.>

ییهو ځواب ورکړ: <نو خپل لاس دې ماته راکړه> او ییهو ورسره مرسته وکړه او په ګاډۍ کې یې سپور کړ. (۱۶) او ییهو وویل: <زما سره راشه او وگوره چې زه څښتن ته څومره وفادار یم.>

هغوی دواړه د ییهو په ګاډۍ کې سپاره شول. (۱۷) لکه څنگه چې څښتن د ایلیا سره وعده کړې وه،

کله چې هغوی سامرې ته ورسېدل، بیهو د اخاب ټول خپلوان ووژل، حتی یو یې هم ژوندی پرېښود.

د بعل د بت پرستانو وژنه

١٨ بیهو د سامرې ټول خلک سره راغونډ کړل او ورته ویې ویل: <اخاب پاچا د بعل لږ خدمت کاوه، خو زه به د هغه زیات خدمت وکړم. ١٩> زه غواړم چې هغه ته یوه لویه قرباني وړاندې کړم. نو د هغه ټول نییان، کاهنان او عبادت کوونکي دلته راغونډ کړئ. هرڅوک چې رانغی هغه به ووژل شي. <مگر دا یو چل و، بیهو په رنبتیا سره دا پلان درلود چې د بعل عبادت کوونکي ووژني. ٢٠> هغه وویل: <د بعل دپاره د عبادت ورځ اعلان کړئ!> وروسته له دې چې هغه ورځ اعلان شوه، ٢١ بیهو د اسراییلو ټول هېواد ته دا خبر ولېږه. د بعل ټول عبادت کوونکي راغلل، یو هم پاتې نه شو او د عبادت ځای له یو سر څخه تر بله سره پورې ډک شو. ٢٢ بیهو د سپېڅلو چینو مسؤل ته امر وکړ: <چینې راوړه او هغه عبادت کوونکو ته ورکړه.>

٢٣ وروسته بیهو او یهوناداب د عبادت ځای ته ننوتل او بیهو خلکو ته وویل: <شا او خواته وگورئ او متوجې اوسئ چې دلته باید یواځې د بعل عبادت کوونکي وي. هغه چاته چې د څښتن عبادت کوي د ننوتلو اجازه مه ورکوی.> ٢٤ بیا هغوی بعل ته د قربانۍ په وړاندې کولو باندې پیل وکړ.

له مخکې څخه بیهو اتیا سړي له دې خبرداري سره بیرون ودرول: <دا ټول عبادت کوونکي ووژني!> که چېرته ستاسو څخه چا حتی یو نفر هم پرېښود چې وتښتي نو هغه به د هغه په ځای وژل کيږي!>

٢٥ څنگه چې بیهو د قربانۍ وړاندې کول پای ته ورسول، هغه ساتونکو او منصبدارانو ته وویل:

<رانبوځي او هغوى ووژني! يو هم مه پرېږدي چې وتبنتي.> هغوى د خپلو تورو سره ورننوتل، ټول يې ووژل او د هغوى مړي يې بيرون وغورځول. بيا هغوى د عبادت د ځاى دننې كوټې ته ننوتل، (٢٤) د بل بت يې وويست او هغه يې وسوځاوه. (٢٧) بيا يې هغه ټوټې ټوټې كړ او هغوى د بل د عبادت ځاى بېخي له منځه يووړ. د عبادت ځاى يې په تشناب باندې بدل كړ، چې تر نن ورځې پورې پاتې دى.

(٢٨) په دې ډول يېهو په اسراييلو كې د بل عبادت له منځه يووړ. (٢٩) خو هغه گناه يې بنده نه كړه چې يروبعام پاچا كړې وه، څوك چې د اسراييليانو د گناه سبب گرځېدلى ؤ. هغوى د سرو زرو سخوندرانو د مجسمو عبادت كاوه، هغه چې يروبعام په بيت ييل او دان كې ايښې وې.

(٣٠) وروسته څښتن وويل: <اى يېهو، تا زما پلان چې د اخاب د كورنۍ په هكله مې درلود عملي كړ او دا بڼه كار دې سرته ورساوه. نو زه ستا سره وعده كوم چې د اسراييلو راتلونكي څلور پاچاهان به ستا د خپلې كورنۍ څخه وي.>

(٣١) مگر يېهو د اسراييلو د څښتن خدای د حكمونو څخه د زړه له كومي اطاعت ونه كړ. د هغه په ځاى هغه داسې د گناه څخه ډك كارونه وكړل چې يروبعام كړي وو او د اسراييليانو د گناه سبب گرځېدلى ؤ.

د يېهو مړينه

(٣٢) په هغو ورځو كې څښتن د اسراييلو د هېواد په كوچني كولو پيل وكړ. حزايل د سوريې پاچا اسراييلو ته ماتې وركړه. (٣٣) حزايل د اردن د سيند ختيځې سيمې يعنې د جلعاد او باشان سيمې او د ارنون سيند ته نژدې د عروعر د ښارگوټي په شمال كې سيمه تر واک لاندې راوستلې. دا هغه

سیمې وې چې د جاد، روپین او منسي قبیلې پکې اوسېدلې.

۳۴ نور هغه ټول کارونه چې بیهو کړي دي چې په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه هم شامل دي، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۳۵ بیهو مړ او په سامره کې بنځ شو او د هغه زوی یهواخاز د هغه په ځای پاچا شو. ۳۶ بیهو په سامره کې په اسراییلو باندې اته ویشت کاله پاچاهي کړې وه.

د یهودا ملکه عتلیا

(دویم تواریخ ۲۲: ۱۰ - ۱۲)

۱۱ ځنگه چې عتلیا واورېدل چې د هغې زوی اخزیا پاچا وژل شوی دی، هغې پرېکړه وکړه چې د شاهي کورنۍ ټول غړي دې ووژل شي. ۱۲ یواځې د اخزیا زوی یوآش ژوندی پاتې شو. نژدې و چې هغه هم د نورو سره ووژل شي، مگر د یهورام پاچا د لور یهوشبع له خوا چې د اخزیا خور وه هغه وژغورل شو. هغې یوآش او د هغه دایي د عتلیا څخه د خدای د کور د خوب په کوټه کې پټ کړل، ځکه هغه ونه وژل شو. ۱۳ یوآش د یهوشبع سره د خښتن په کور کې د شپږو کالو دپاره چې ملکې عتلیا په یهودا کې پاچاهي کوله، پټ پاتې شو.

د پاچا په توگه د یوآش ټاکنه

(دویم تواریخ ۲۳: ۱ - ۱۵)

۴ د ملکې عتلیا د حکومت په اووم کال، یهویاداع کاهن د پاچا او د مانی د ساتونکو قوماندانان راوغوښتل. د هغوی سره یې د خدای په کور کې لیدنه کتنه وکړه او هغوی یې د قسم له ورکولو سره د خپل پلان دپاره رضا کړل. بیا یې یوآش د اخزیا زوی هغوی ته وروښود. ۵ هغوی ته یې امر

وکر: >ستاسو د ساتونکو درې ټولي به د سبت په ورځ په خپله دنده کې وي. زه غواړم چې يو ټولی د مانی ساتنه وکړي. (٦) بل ټولی به د سور دروازه ساتي او درېم ټولی به د مانی دروازه ساتي او د مانی د ساتونکو پهره به بدلوي.

(٧) د ساتونکو دوه نور ټولي به د سبت په ورځ رخصت وي. مگر زه غواړم چې دغه دوه ټولي دې دلته د خدای په کور کې د یوآش پاچا ساتنه وکړي. (٨) خپلې تورې تیارې کړئ او هر چا چې هڅه کوله پاچا ته ورنژدې شي هغه ووژنئ. هر وخت او هر چیرې د پاچا سره واوسی. <

(٩) قوماندانانو د یهویداع د حکمونو څخه پیروي وکړه. هر یو خپل ساتونکي چې د سبت په ورځ دندې ته راتلل او یا د دندې څخه رخصتېدل یهویداع ته یې راغونډ کړل. (١٠) یهویداع هغه نږې او سپرونه قوماندانانو ته ورکړل چې د داود پاچا وو او د خښتن په کور کې ساتل شوي وو. (١١) بیا د خدای د کور د جنوبي خوا څخه نیولې تر شمالي خوا پورې د پاچا د ساتلو دپاره په وسلو سمبال ساتونکو موضع ونيولې.

(١٢) یهویداع یوآش بیرون راوویست، د هغه په سر یې تاج کېښود او د پاچاهۍ کولو د قانون یوه کاپي یې ورته ورکړه. د هغه په سر باندې یې د زیتونو تیل واچول چې دا وښایي هغه اوس پاچا شو، په هغه وخت کې خلکو چکچکې وکړې او چیغې یې ووهلې: <ژوندی دې وي پاچا!>

(١٣) ملکې عتلیا چې د ساتونکو او خلکو شور واورېد، نو هغه د خښتن کور ته چې خلک پکې راغونډ شوي وو، ورغله. (١٤) هغې ولیدل چې یوآش د هغې ستنې په څنګ کې ولاړ ؤ چې معمولاً هغه ځای به د پاچا دپاره ؤ. قوماندانان او سرنی غږوونکي د هغه په خوا کې ولاړ وو او خلکو خوشحالي کوله او سرنی یې غږول. عتلیا له ډېره قهره خپل کالي وشلول او چیغې یې ووهلې: <خیانت! خیانت!>

١٥) يهودا د سمدستي د لښکرو قوماندانانو ته امر وکړ: >هغه ووژنی! هغه د لښکرو د دوو صفو څخه بیرون وباسئ او هر څوک چې د هغې سره دي هغه هم ووژنی! مگر دا کار هېڅکله د خدای په کور کې ونه کړئ.< ١٦) نو قوماندانانو عتلیا هغې دروازې ته راوویستله چې آسونه به پکې مانی ته ورننوتل او هلته یې ووژله.

د يهودا د اصلاحات

(دويم تواريخ ٢٣: ١٦ - ٢١)

١٧) بيا يهودا د خښتن او د یوآش پاچا او خلکو په منځ کې لوظ ترسره کړ چې دوی به د خښتن بنده گان وي. هغه همدارنگه د پاچا او د خلکو ترمنځ یو تړون وکړ. ١٨) بيا ټول خلک د بل بتخانې ته ورغلل او هغه یې راوغورخوله. هغوی د قربانی ځایونه او بتان ټوټې ټوټې کړل او متان چې د بل کاهن ؤ هغه یې د قربانی ځای مخې ته وواژه.

وروسته بيا يهودا د خښتن د کور دپاره ساتونکي ودرول. ١٩) بيا يهودا ټول قوماندانان، د پاچا او مانی ساتونکي او خلک یو ځای سره راوغوښتل. هغوی یوآش د خښتن د کور څخه د ساتونکو د دروازې په لار باندې مانی ته یووړ. هغه په تخت باندې کښېناست او د يهودا پاچا شو. ٢٠) نو ټولو خلکو خوشحالي کوله او په ښار کې کراره کراري وه، ځکه چې عتلیا په مانی کې وژله شوې وه. ٢١) یوآش اووه کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو.

د يهودا پاچا یوآش

(دويم تواريخ ٢٤: ١ - ١٦)

١٢) په اسراییلو کې د يهودا پاچاهۍ په اووم کال، یوآش د يهودا پاچا شو او په اورشلیم

کې يې څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زبیه د بئرشبع د ښار څخه وه. (۲) په خپل ټول عمر کې يې هغه څه وکړل چې څښتن پرې خوشحالهده، ځکه چې يهودياداع کاهن ورته لارښودنه کوله. (۳) که څه هم سيمه ييز د عبادت ځايونه ړنگ نه شول او خلکو هلته د قربانۍ کولو او د خوشبويۍ سوځولو ته ادامه ورکړه.

(۴) يوآش کاهنانو ته وويل: <ټولې هغه پيسې راغونډې کړئ چې د سپېڅلو نذرانو په ډول د څښتن کور ته راوړل کېږي، يعنې هغه پيسې چې په سر شمېرنه کې راټولېږي، هغه چې د شخصي نذرونو څخه تر لاسه کېږي او هغه پيسې چې په داوطلبانه توگه راوړل کېږي. (۵) هر يو کاهن به پيسې اخلي او د اړتيا له مخې به يې د څښتن د کور په بياجوړونې کې کاروي.>

(۶) د يوآش د پاچاهۍ درويشتم کال ورسېد خو کاهنانو لا هم د څښتن د کور ترميم نه و ترسره کړی. (۷) نو يوآش، يهودياداع او نور کاهنان راوغوښتل او ورته وېي ويل: <تاسو ولې په دې پيسو باندې د څښتن د کور د بياجوړونې کار نه کوئ؟ نورې پيسې مه اخلي. له هغو څخه بايد يواځې په بياجوړونې کې کار واخيستل شي.> (۸) کاهنانو دا خبره ومنله چې نه به نور د خلکو څخه پيسې راټولوي او نه به هم د څښتن د کور د بياجوړونې مسؤليت په غاړه اخلي.

(۹) يهودياداع د لرگي يو صندوق راپیدا کړ، د هغه سر يې سوری کړ او د قربانۍ د ځای ښي خواته يې کېښود چېرته چې خلک د څښتن کور ته ننوتل. کله چې چا به د څښتن د کور دپاره پيسې ورکولې، هغو کاهنانو چې د دروازې ساتنه کوله پيسې به يې په دې صندوق کې اچولې. (۱۰) چې کله به صندوق د پيسو څخه ډک شو، د پاچا منشي او مشر کاهن به دا پيسې شمېرلې او په کڅوړو کې به يې تړلې. (۱۱) بيا به يې هغو خلکو ته ورکولې، چې د څښتن د کور د بياجوړونې د کار څارنه يې کوله. ځينې پيسې به معمارانو ته ورکول کېدې، ځينې به ترکانانو ته ورکول کېدې، (۱۲) ځينې به د تيرو پرېکونکو ته ورکول کېدې او ځينې پيسې به خټگرانو ته ورکول کېدې. په ځينو

پيسو باندې به لرگي او تيرې اخيستل کېدل او ځينې به د خښتن د کور د بياجوړونې په نورو لگښتونو باندې لگېدلې.

۱۳ هغه پيسې چې د خښتن د کور دپاره ورکړل شوې وې هغه د سپينو زرو د کاسو په جوړولو، د پلټو په پاکوونکو، د شيندلو په کاسو، په سرنیو يا د سرو يا د سپينو زرو په شيانو باندې نه مصرفېدلې. ۱۴ هغه يواځې د بياجوړونې په کار باندې مصرفېدلې. ۱۵ د کارونو مسؤولان صادق سړي وو، نو دې ته اړتيا نه وه چې د هغوی څخه د پيسو حساب وغوښتل شي.

۱۶ کومې پيسې چې د تاوان او گناه د نذرانو په نامه ورکول کېدې د خښتن د کور دپاره نه، بلکې دا پيسې يواځې د کاهنانو دپاره وې.

۱۷ په هماغه وخت کې د سوريې پاچا حزاييل د جت په ښار باندې برید وکړ او هغه يې ونيو. بيا هغه پرېکړه وکړه چې په اورشلیم باندې برید وکړي. ۱۸ نو يواځې، د خپلو ځانگړو سوغاتونو په شمول، هغه ټول شيان راټول کړل چې د هغه پلار او نيکونو، يعنې اخزيا، يهوشافاط او يهورام خښتن ته وقف کړي وو او پرته له دې هغه سپين او سره زر چې د خښتن د کور او د مانې په خزانو کې وو. هغه دا ټول حزاييل ته د سوغات په توگه ورولېږل او کله چې حزاييل دا تر لاسه کړل، خپل لښکرو ته يې حکم ورکړ چې اورشلیم پرېږدي.

۱۹ د يواځې د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ۲۰ د هغه د پاچاهۍ په پای کې د هغه ځينې درباريان د ده په مقابل کې ياغي شول. يواځې يې د اورشلیم په ختيځ کې هغې لارې ته نژدې چې سلې ته تللې وه د ملو په کور کې په قتل ورساوه. ۲۱ د هغو قاتلانو نومونه دا دي: د شمعت زوی يوزاکار او د شومير زوی يهوزاباد.

یوآش د داود د بنار په شاهي هدیره کې بنخ شو او د هغه زوی امصیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهوآخاز

۱۳ (۱) په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په درویشتم کال د یهو زوی یهوآخاز د اسراییلو پاچا شو. یهوآخاز په سامره کې اوولس کاله پاچاهي وکړه (۲) او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه. هغه هېڅکله د یروبعام هغه لاره پرېښوده چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلې وه.

(۳) څښتن په اسراییلو باندې په قهر شو، نو هغه د سوریې پاچا حزاییل او د هغه زوی بنهدد پرېښودل چې هغوی ته بیا بیا ماتې ورکړي. (۴) یهوآخاز څښتن ته د مرستې دپاره دعا وکړه او څښتن ولیدل چې حزاییل د اسراییلو سره څومره بده رویه کوي. څښتن د هغه دعا قبوله کړه (۵) او د اسراییلو د قوم دپاره یې یو داسې مشر وروولپړه چې اسراییل یې د سوریایانو څخه خلاص کړل. نو اسراییلو د مخکې په شان په خپلو کورونو کې په سولې کې ژوند کاوه. (۶) مگر اسراییلو گناه کوله او د یروبعام د کورنۍ لاره یې غوره کړه. هغوی د اشیره بت چې په سامره کې ودرول شوی و راونه غورځاوه.

(۷) د یهوآخاز کوم ځواکونه پاتې نه وو، بې له پنځوس سپرو عسکرو، لس جنگي گاډیو او لس زره پیاده عسکرو. علت یې دا و چې د سوریې پاچا هغوی داسې تباہ کړي وو لکه دوره چې د غوبل نه وروسته پاتې کيږي.

(۸) د یهوآخاز د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زورورتوب کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۹) یهوآخاز مړ شو او په سامره کې بنخ شو او د هغه زوی یهوآش د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهوآش

١٠) په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په اووه دېرشم کال یهوآش د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. (١١) هغه هم د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د یروبعام په شان یې کارونه وکړل خوک چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

١٢) یهوآش چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې نور هرڅه کړي وو، د هغه قوت او زړورتیا چې د امصیا په ضد په جگړه کې یې ښودلی ؤ، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (١٣) یهوآش مړ شو او په سامره کې په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی دویم یروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د الیشع مړینه

١٤) د یهوآش پاچا د مړینې څخه لږه موده مخکې الیشع نبي سخت ناروغ او مرگ ته نژدې شو. یهوآش ورغی، د هغه په څنگ کې ودرېد، ژړل یې او ویې ویل: <پلاره! د اسراییلو جنگي گاډۍ او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟>

١٥) الیشع ورته وویل: <یوه لینده او یو څو غشي راواخله> او یهوآش همداسې وکړل. (١٦) بیا الیشع ورته وویل: <د غشي د ویشتلو دپاره تیار شه!> پاچا همداسې وکړل. الیشع د پاچا په لاسونو باندې خپل لاسونه کېښودل (١٧) او ورته ویې ویل: <هغه کړکی پرانیزه چې مخه یې ختیځ خواته ده.> کله چې هغه پرانیستل شوه، الیشع وویل: <اوس ووله!> یهوآش یو غشی گزار کړ او الیشع وویل: <هغه غشی به د دې نښه وي چې خښتن به ستا سره مرسته وکړي چې په افیق کې به د سوریې لښکرو ته پوره ماتې ورکړي.>

١٨) بيا اليشع زياته كړه: <نور غشي راپورته كړه او ځمكه ورباندې ووهه.> يهوآش غشي

راواخيستل او درې ځلې يې ځمكه ورباندې ووهله او بس. (١٩) اليشع د خدای نبي په پاچا باندې په قهر شو او ويې ويل: <كه چېرې تا دا پنځه يا شپږ ځلې وهلي وای، نو سوريایان به دې بېخي له منځه وړي وای. اوس به ته يواځې درې ځلې هغوی ته ماتې ورکړې.>

٢٠) اليشع مړ او خاورو ته وسپارل شو.

هر کال به په پسرلي کې د موآبیانو ډلو د اسراییلو په خاوره باندې غلچکي بریدونه کول. (٢١) یو ځل په داسې حال کې چې یو څو اسراییلیانو د یو سړي مړی د مړو په ځانگړې سمخې کې ایښوده، هغوی د موآبیانو یوه چریکي ډله ولیدله. اسراییلیانو په گړندې توگه مړی په هغې سمخې کې چې د اليشع مړی پکې ایښودل شوی ؤ، وغورځاوه او وتښتېدل. څنگه چې د سړي مړی د اليشع په هډوکو باندې ولگېده، سړی بېرته راژوندی شو او ودرېد.

د سوريایانو ماتې

٢٢) د يهوآخاز د پاچاهۍ په ټول دوران کې د سوريې پاچا حزاييل اسراييليان ځورول. (٢٣) مگر څښتن په اسراييلو باندې مهربانه ؤ او د هغه لوظ له کبله کوم چې د هغوی د نيکونو يعنې ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره يې کړی ؤ، په هغوی باندې يې رحم کاوه. تر نن ورځې پورې څښتن ونه غوښتل چې هغوی بېخي له منځه يوسي او يا يې د خپل حضور څخه وشړي.

٢٤) حزاييل مړ شو او بيا د هغه زوی بنهدد د سوريې پاچا شو. (٢٥) د اسراييلو پاچا يهوآش د سوريې په لښکرو باندې درې ځلې برید وکړ او هغوی ته يې ماتې ورکړه. هغه د بنهدد څخه هغه ټول ښارگوټي بېرته ونيول کوم چې حزاييل په جگړه کې د هغه د پلار يهوآخاز څخه نيولي وو.

۱۴ (۱) په اسراييلو کې د يهوآخاز د زوی يهوآش د پاچاهۍ په دويم کال، د يوآش زوی امصيا د يهودا پاچا شو. (۲) امصيا د پنځه ويشت کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې نهه ويشت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور يهوعدان نومېدله چې د اورشليم څخه وه. (۳) امصيا د څښتن اطاعت او ښه کارونه کول، مگر هغه د خپل نيکه داود په شان وفادار نه ؤ. د دې په ځای يې د خپل پلار يوآش لاره غوره کړه. (۴) امصيا سيمه ييز د عبادت ځايونه ړنگ نه کړل او خلکو لا هم هلته قرباني کولو ته او خوشبويي سوځولو ته دوام ورکړ.

(۵) څنگه چې امصيا د يهودا واک تر لاسه کړ، نو هغه درباريان چې پاچا يعنې د ده پلار يې په قتل رسولی ؤ، ويې وژل. (۶) مگر د هغو قاتلانو اولادونه يې ونه وژل. دا ځکه چې هغه په دې ډول د موسیٰ د شريعت پيروي وکړه، لکه څنگه چې څښتن فرمايلي وو: <پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کيږي چې د هغوی اولادونو کړي وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کيږي چې د هغوی پلرونو کړي وي. هرڅوک دې يواځې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.>

(۷) امصيا د خپلې پاچاهۍ په وخت کې لس زره ادومي عسکر د مالګې په دره کې ووژل. هغه په جګړه کې د صالح ښارګوټی ونيوه او د هغه ځای نوم يې په يقتييل بدل کړ چې تر اوسه پورې په همدې نوم يادېږي.

(۸) يوه ورځ امصيا د اسراييلو پاچا د بيهو لمسي او د يهوآخاز زوی يهوآش ته داسې پيغام وروولېږه: <راوځه او په جګړه کې زما سره مخامخ شه!>

٩ مگر يهوآش بېرته دا خُواب ورولېږه: <يوخُل په لبنان کې د اغزيو يو بوتې د سبر يوې ونې ته پيغام ورولېږه: ستا لور بايد زما د زوی سره واده وکړي. مگر يو وحشي خُناور راغی او هغه بوتې يې تر پنبو لاندې کړ. ١٠ امصيا! په دې خاطر چې اډوميانو ته دې ماتې ورکړې ده، ډېر مغرور يې. مگر دغه شهرت دې بس دی، اوس په کور کې کنبېنه. که کومه ستونځه دې رامنځته کړه، ته او ستا د يهودا پاچاهي به له منځه لاړه شي.>

١١ مگر امصيا ورته غوږ ونه نيوه. نو يهوآش او د هغه لښکرو بيت شمس ته چې په يهودا کې ؤ، مارش وکړ. هلته هغه او امصيا يو د بل سره جگړه وکړه. ١٢ د يهودا لښکرو ماتې وخوړله. د يهودا ټول عسکر بېرته خپلو کورونو ته وتښتېدل ١٣ او يهوآش، د يوآش زوی او د اخزيا لمسی امصيا، ونيوه. بيا يهوآش اورشليم ته روان شو او د ښار دېوال يې د افرايم د دروازې څخه نيولې د کنج تر دروازې پورې وران کړ. دا د دېوال برخه نژدې ٢٠٠ متره اوږده وه. ١٤ هغه ټول سره او سپين زر يوړل او د خښتن په کور او د پاچا په خزانه کې چې هر قيمتي شی ؤ هغه يې هم له ځانه سره يووړ. ځينې خلک يې يرغمل ونيول او بيا سامرې ته راستون شو.

١٥ د يهوآش د پاچاهي نورې ټولې پېښې، د هغه د زورورتوب کارونه او دا چې څنگه يې د امصيا په ضد جگړه وکړه، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ١٦ يهوآش مړ شو او د سامرې په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا د پاچا امصيا مړينه

(دويم تواريخ ٢٥: ٢٥ - ٢٨)

١٧ د يهوآش د مړينې څخه وروسته امصيا پنځلس کاله ژوند وکړ. ١٨ د امصيا د پاچاهي نورې

پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (١٩)

په اورشليم کې د امصيا د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوه، نو هغه د لاکيش ښار ته وتښتېده. مگر دښمنانو يې د امصيا پسې نور خلک وروولېرل او هغه يې هلته وواژه. (٢٠) د هغه مړی په آس باندي بېرته اورشليم ته يوړل شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. (٢١) وروسته د يهودا خلکو شاهي تاج د هغه د شپاړس کلن زوی عزيا په سر کېښود. (٢٢) عزيا د خپل پلار تر مړينې وروسته د ايلت ښارگوټی د يهودا دپاره بېرته ونيوه او بيا يې ودان کړ.

د اسراييلو پاچا دويم يروبعام

(٢٣) په يهودا کې د امصيا د پاچاهۍ په پنځلسم کال د يهوآش زوی دويم يروبعام د اسراييلو پاچا شو. هغه په سامره کې يوڅلوپښت کاله پاچاهي وکړه. (٢٤) هغه د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام له ناوړو کارونو څخه يې پيروي وکړه کوم چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. (٢٥) يروبعام د اسراييلو سيمه د حمات څخه چې په شمال کې ؤ د مالگې تر بحيرې پورې چې په جنوب کې ؤ وغزوله، لکه څنگه چې څښتن د خپل خدمتگار د امتای زوی يونس سره وعده کړې وه. نوموړی نبي ؤ او د جت حافر څخه ؤ.

(٢٦) په دې کار کې څښتن د يروبعام سره مرسته وکړه ځکه چې هغه ليدلي وو چې اسراييليان بې له دې چې هغوی آزاد وو يا غلامان، څومره په تکليف کې وو او هېڅوک نه ؤ چې د هغوی سره مرسته وکړي. (٢٧) څنگه چې څښتن وعده کړې وه پرې به نژدې چې اسراييل بېخي له منځه لاړ شي، نو په دې خاطر څښتن د يروبعام په وسيله هغوی وژغورل.

(٢٨) د يروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه کارونه، قدرت، جگړې او دا چې څنگه هغه دمشق او حمات يې چې په يهودا پورې اړه درلوده بېرته ونيول، دا ټول د اسراييلو د پاچاهانو د

تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۹) یروبعام مړ شو او په شاهي هدیره کې بنځ شو. بیا د هغه زوی زکریا د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا عزیا

(دویم تواریخ ۲۶: ۱ - ۲۳)

۱۵ (۱) په اسراییلو کې د یروبعام د پاچاهۍ په اووه ویشتم کال د امصیا زوی عزیا د یهودا پاچا شو. (۲) هغه د شپاړس کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشلیم کې یې دوه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم یکلیا و چې د اورشلیم څخه وه.

(۳) عزیا د خپل پلار په شان د څښتن اطاعت کاوه او ښه کارونه یې کول. (۴) که څه هم سیمه یز د عبادت ځایونه ړنگ نه شول او خلکو لا هم هلته قربانۍ کولې او خوشبویي یې سوځولې.

(۵) څښتن عزیا د جذام په مرض اخته کړ او د عمر تر پایه پورې په هغه رنځ رنځور پاتې شو. هغه په خپل کور کې یواځې اوسېده. د هغه زوی یوتام د مانی او هېواد واک درلود.

(۶) د عزیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۷) عزیا مړ شو او د داود د ښار په شاهي هدیره کې بنځ شو. بیا د هغه زوی یوتام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا زکریا

(۸) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال د یروبعام زوی زکریا د اسراییلو پاچا شو. هغه په سامره کې شپږ میاشتې پاچاهي وکړه. (۹) زکریا د خپلو نیکونو په شان د څښتن په مقابل

کې گناه وکړه. هغه د نباط د زوی د یروبعام بده لاره غوره کړه، خوک چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. (۱۰) د یابیش زوی شلوم د زکریا په ضد دسیسه جوړه کړه او د خلکو په مخکې یې وواژه. بیا شلوم د هغه په ځای پاچا شو. (۱۱) د زکریا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۱۲) په دې توگه څښتن د بیهو سره خپله هغه وعده سرته ورسوله چې ویلي یې وو: <د اسراییلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د کورنۍ څخه وي.> او همداسې وشول.

د اسراییلو پاچا شلوم

(۱۳) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال شلوم د اسراییلو پاچا شو. هغه یوه میاشت په سامره کې پاچاهي وکړه. (۱۴) وروسته د جادي زوی مناحیم د ترزې څخه سامرې ته راغی، شلوم یې هلته وواژه او په خپله د هغه په ځای د اسراییلو پاچا شو.

(۱۵) شلوم چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې هرڅه کړي دي، د هغې دسیسې په شمول چې د زکریا په ضد یې کړې وه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۱۶) مناحیم د ترزه څخه د تگ په حال کې، د تفسح بنار، د هغه اوسېدونکي او گردچاپېره سیمې په بشپړه توگه له منځه یوړې، ځکه چې دا بنار ده ته نه ؤ تسلیم شوی. هغه حتی د ټولو امیدوارو ښځو گډې هم خیرې کړې.

د اسراییلو پاچا مناحیم

(۱۷) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال مناحیم د جادي زوی د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې لس کاله پاچاهي وکړه. (۱۸) هغه د خپل ژوند تر پایه پورې د څښتن په مقابل کې

گناه وکړه او د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې چې د اسراییلو د گناه سبب ګرځېدلی ؤ، غوره کړه.

۱۹) د مناحیم د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراییلو باندې برید وکړ. مناحیم، تغلت فلاسر ته څلور دېرش تنه سپین زر ورکړل، ترڅو تغلت فلاسر د هغه سره د پاچاهۍ د واک په ساتلو کې مرسته وکړي. ۲۰) نو مناحیم په اسراییلو کې په هر شتمن نفر باندې حکم وکړ چې هغه ته نیم نیم کیلوګرامه سپین زر ورکړي او دا ټول هغه د آشور پاچا ته ورکړل. نو د آشور پاچا برید ودراره او د اسراییلو څخه لاړ.

۲۱) د مناحیم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۲) مناحیم مړ او ښخ شو. بیا د هغه زوی فقحیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا فقحیا

۲۳) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په پنځوسم کال فقحیا د اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې دوه کاله پاچاهي وکړه. ۲۴) هغه د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی یروبعام بده لاره یې چې د اسراییلو د گناه سبب ګرځېدلی ؤ، غوره کړه.

۲۵) د رملیا زوی فقح د لښکر قوماندان ؤ، مګر هغه د پاچا د وژلو دپاره پلانونه جوړ کړل. نو هغه د پنځوسو تنو جلعادیانو سره په سامره کې د مانې تر ټولو قوي برخې ته ورننوتل او فقحیا پاچا یې په قتل ورساوه. د پاچا سره یې دوه نور سړي چې ارجوب او اریه نومېدل هم په قتل ورسول. بیا فقح د هغه په ځای پاچا شو.

۲۶) د فقحیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په

کتاب کې لیکل شوي دي.

د اسراييلو پاچا فصح

٢٧ په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په دوه پنځوسم کال د رمليا زوی فصح د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې شل کاله پاچاهي وکړه. ٢٨ هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه، د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې غوره کړه خوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی و.

٢٩ د فصح د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراييلو باندې بريد وکړ. هغه د عيون، ابل بيت معکې، يانواح، قادش او حاصور ښارونه او همدارنگه د جلعاد، جليل او د نفتالي ټولې سيمې هم ونيولې. بيا هغه اسراييليان د اسيرانو په توگه آشور ته يوړل.

٣٠ په يهودا کې د يوتام د پاچاهۍ په شلم کال د ايله زوی هوشع د فصح په ضد دسيسه جوړه کړه او هغه يې په قتل ورساوه. بيا هوشع د هغه په ځای د اسراييلو پاچا شو.

٣١ د فصح د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د يهودا پاچا يوتام

(دويم تواريخ ٢٧: ١ - ٩)

٣٢ په اسراييلو کې د فصح د پاچاهۍ په دويم کال د عزيا زوی يوتام د يهودا پاچا شو. ٣٣ يوتام د پنځه ويشت کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور يروشاه د صادوق لور وه.

٣٤) يوتام د خپل پلار په شان هغه کارونه کول چې د خښتن په نظر کې ښه وو. (٣٥) دا يوتام ؤ چې د خښتن د کور پاسنی دروازه يې بيا جوړه کړه. که څه هم سيمه يز د عبادت ځايونه ږنگ نه شول، لا هم خلکو هلته قربانۍ کولې او خوشبويي يې سوځولې.

٣٦) د يوتام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٣٧) د هغه د پاچاهۍ په دوران کې د لومړي ځل دپاره خښتن د سوريایي پاچا رزین او د اسراييلو پاچا فحق ولېږل چې په يهودا باندې برید وکړي. (٣٨) يوتام مړ شو او د هغه د نيکه داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی آحاز د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا آحاز

(دويم تواريخ ٢٨: ١ - ٢٧)

١٤) ١) په اسراييلو کې د رملیا د زوی فحق د پاچاهۍ په اوولسم کال، د يوتام زوی آحاز د يهودا پاچا شو. (٢) آحاز شل کلن ؤ چې پاچا شو او شپاړس کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. هغه د خپل نيکه داود لاره غوره نه کړه، بلکې داسې کارونه يې ونه کړل چې د هغه د خښتن خدای په نظر کې ښه وو. (٣) آحاز د اسراييلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. حتی هغه خپل زوی هم د سوځېدونکې نذرانې په توگه قرباني کړ. دا د هغو قومونو ناوړه رواج ؤ چې خښتن د اسراييلو د وړاندې تگ سره سم شړلي وو. (٤) آحاز د عبادت په سيمه يز عبادت ځايونو، غونډيو او د هرې سيوري لرونکې ونې لاندې قربانۍ کولې او خوشبويي يې سوځولې.

٥) د سوريې پاچا رزین او د اسراييلو پاچا فحق په اورشليم باندې برید وکړ او هغه يې کلابند کړ، مگر هغوی ونه شو کولی چې آحاز ته ماتې ورکړي. (٦) په همدې وخت کې رزین د ايلت د ښار

واک بیا تر لاسه کړ او هغه د یهودا خلک چې هلته اوسېدل له هغه ځای څخه وشړل. اډومیان په ایلټ کې ځای په ځای شول او تر نن ورځې پورې هلته اوسېږي. (۷) آحاز د آشور پاچا تغلت فلاسر ته یو پیغام ورولېږه چې پکې ویل شوي وو: >تاسو زما بادار او د پلار په ځای یاست. د سوریې او اسراییلو پاچاهانو په ما باندې برید کړی دی، هیله لرم چې راشئ او د هغوی څخه مې وژغورئ.< (۸) آحاز د څښتن د کور او د مانی د خزاني څخه سپین او سره زر واخیستل او د سوغات په توګه یې د آشور پاچا ته ولېږل. (۹) څنګه چې تغلت فلاسر پیغام تر لاسه کړ، هغه د خپلو لښکرو سره سوریې ته روان شو. هغه دمشق ونيوه، رزین پاچا یې وواژه او د هغه ځای خلک یې د اسیرانو په توګه قیر ته بوتلل.

(۱۰) کله چې آحاز پاچا دمشق ته لاړ چې د تغلت فلاسر سره لیدنه کتنه وکړي، هلته هغه د قربانی ځای ولید او اوریا کاهن ته یې کټ مټ هماغسې نقشه ورولېږله. (۱۱) نو اوریا کاهن د قربانی ځای د هماغه نقشي په مطابق جوړ کړ چې آحاز پاچا د دمشق څخه رالېږلې وه. نو مخکې له دې چې آحاز د دمشق څخه راستون شي د هغه کار یې سرته ورساوه. (۱۲) کله چې پاچا د دمشق څخه راوړسېد، د قربانی ځای یې ولید، نژدې ورغی او په هغه ځای کې یې قربانی وړاندې کړې. (۱۳) هغه سوځېدونکې او د غلو دانو نذرانې وړاندې کړې او په هغه ځای باندې یې د څښلو نذرانه تویه کړه او د سولې د نذرانې وینې یې وشیندلې. (۱۴) د برنجو هغه د قربانی ځای چې د څښتن دپاره وقف شوی ؤ، د قربانی د نوي ځای او د څښتن د کور ترمنځ ؤ. آحاز هغه لیرې کړ او هغه یې د قربانی د نوي ځای شمال خواته کېښود.

(۱۵) آحاز پاچا اوریا کاهن ته امر وکړ: >په دې لوی او نوي د قربانی ځای باندې دا نذرانې وړاندې کړه: سهارنۍ سوځېدونکې نذرانې او د غلو دانو ماښامنۍ نذرانې؛ د پاچا سوځېدونکې نذرانې او د هغه د غلو دانو نذرانې؛ د دې خاورې د ټولو خلکو سوځېدونکې نذرانې، د هغوی د غلو دانو نذرانې او د هغوی د څښلو نذرانې. د قربانی په ځای باندې د سوځېدونکو نذرانو او قربانیو

ټوله وينه وشينده. مگر د برنجو د قربانی ځای زما دپاره وساته چې د خپلې ځانگړې سلامشورې دپاره ورڅخه کار واخلم. < ١٦ > نو څنگه چې پاچا امر کړی و، اوریا هماغسې وکړل.

١٧ آواز پاچا هغه برنجي گادۍ چې د څښتن په کور کې ورڅخه کار اخیستل کېده، جلا جلا کړلې او هغه تشتونه چې په هغه باندې وو لیرې کړل. همدارنگه هغه د دولسو برنجي غوایانو د شاخه برنجي ټانکۍ واخیسته او هغه یې د تیرو په بنسټ باندې کېښوده. < ١٨ > آواز هغه خاصه خېمه هم لیرې کړه چې په سبت کې به ورڅخه د عبادت دپاره کار اخیستل کېده او هغه شخصي دروازه یې هم بنده کړه چې د یهودا پاچا به د څښتن کور ته د ننوتلو دپاره استعمالوله. دا ټول کارونه هغه د دې دپاره وکړل چې د آشور پاچا تغلت فلاسر خوشحاله کړي.

١٩ د آواز د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. < ٢٠ > آواز مړ شو او د داود د بنار په شاهي هدیرې کې ښخ شو او د هغه زوی حزقیا د هغه په ځای پاچا شو.

هوشع، د اسراییلو آخرنی پاچا

١٧ < ١ > په یهودا کې د آواز د پاچاهۍ په دولسم کال، د ایله زوی هوشع د اسراییلو پاچا شو او هغه نهه کاله په سامره کې پاچاهي وکړه. < ٢ > هوشع د څښتن په مقابل کې گناه وکړه، مگر د هغه گناه د اسراییلو د تیرو شویو پاچاهانو په پرتله کمه وه. < ٣ > د آشور پاچا شلمناسر په هوشع باندې برید وکړ. هوشع هغه ته تسلیم شو او هر کال به یې هغه ته باج ورکاوه. < ٤ > مگر وروسته هوشع د باج ورکولو څخه انکار وکړ او د مصر پاچا < سو > ته یې استازي وروولېرل چې د هغه سره مرسته وکړي. کله چې شلمناسر له دې خیانت څخه خبر شو، نو هوشع یې ونیوه او په زندان کې یې واچاوه.

٥) بيا شلمناسر د اسراييلو په ټوله خاوره باندې بريد وکړ او سامره يې درې کاله محاصره کړه.
٦) د هوشع د پاچاهۍ په نهم کال، د آشور پاچا سامره ونيوله او اسراييليان يې د اسيرانو په توگه آشور ته بوتلل. ځينې يې د حله په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په سيمه کې او پاتې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل.

د اسراييليانو د ماتې دليل

٧) دا هرڅه په دې خاطر وشول چې د اسراييلو قوم د خپل څښتن خدای په مقابل کې چې هغوی يې د مصر د پاچا څخه ژغورلي وو او د هغه هېواد څخه يې راويستلي وو، گناه کړې وه. هغوی د نورو خدايانو عبادت کاوه (٨) او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي کوله چې څښتن هغوی د اسراييليانو د وړاندې تگ سره سم شړلي وو. همدارنگه هغه رواجونه يې خپل کړل چې د اسراييلو پاچاهانو پيل کړي وو. (٩) اسراييليانو په پټه د خپل څښتن خدای په ضد داسې کارونه وکړل کوم چې هغه منع کړي وو. دوی د اوسېدو په خپلو ټولو ځايونو کې يعنې د کوچني کلي څخه نيولې تر لوی ښاره پورې غېر مجاز د عبادت ځايونه جوړ کړل. (١٠) هغوی په هرې غونډۍ باندې او د هرې سيوري لرونکې ونې لاندې د تيږو ستنې او د اشيره بتان جوړ کړل. (١١) هغوی د عبادت په ټولو غېر مجاز ځايونو کې خوشبويي وسوځولي او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي کوله چې څښتن د اسراييلو د وړاندې تگ سره سم د هغوی د خاورې څخه شړلي وو. هغوی په خپلو بدو عملونو سره د څښتن قهر راوپاراوه. (١٢) هغوی د څښتن د هغه حکم څخه سرغړونه کوله چې ورته ويلي وو: <د بتانو عبادت مه کوئ.>

١٣) څښتن خپل وړاندويونکي او نبيان ولېږل چې اسراييلو او يهودا ته خبرداری ورکړي: <خپلې

بدې لارې پرېږدئ. زما د هغو حکمونو اطاعت وکړئ چې په شريعت کې دي او ستاسو نیکونو ته مې ورکړي وو او د خپلو خدمتگارانو نبیانو په وسیله مې تاسو ته رسولي وو. < ۱۴ > مگر اسراییلیانو اطاعت ونه کړ، د هغوی زړونه د خپلو هغو نیکونو په شان چې په خپل څښتن خدای یې باور نه درلود سخت وو. < ۱۵ > هغوی د څښتن خبرداری او حکمونه له پامه وغورځول او هغه لوظ یې مات کړ چې د هغو د نیکونو سره یې کړی ؤ. هغوی د بې ارزښته بتانو عبادت کاوه او په خپله هم بې ارزښته شول. څښتن اسراییلیانو ته وویل چې < هغه کارونه مه کوی کوم چې ستاسو شاوخوا پردي قومونه یې کوي >، مگر اسراییل د هماغو په شان شول. < ۱۶ > هغوی د خپل څښتن خدای ټول قوانین مات کړل او د عبادت دپاره یې دوه فلزي سخوندران جوړ کړل. همدارنگه هغوی د اشیره بت جوړ کړ، د ستورو عبادت او د بل د بت خدمت یې کاوه. < ۱۷ > هغوی خپل زامن او لورگانې د سوځېدونکو نذرانو په توگه قرباني کول، د کوډگرانو او فال کتونکو څخه به یې کار اخیست او خپل ځانونه یې په بشپړه توگه هغو کارونو ته وقف کړل چې د څښتن په نظر کې بد وو. ځکه یې د څښتن قهر راوپاراوه. < ۱۸ > نو څښتن په اسراییلو باندې ډېر په قهر شو او هغوی یې له خپل حضور څخه وشړل. یواځې د یهودا قبيله پاتې شوه.

< ۱۹ > مگر حتی د یهودا خلکو هم د خپل څښتن خدای د قوانینو اطاعت ونه کړ، هغوی د هغو رواجونو چې د اسراییلو خلکو خپل کړي وو، پیروي وکړه. < ۲۰ > څښتن ټول اسراییلیان ترک کړل، هغوی ته یې سزا ورکړه او لوټ مارانو ته یې په لاس ورکړل تر هغې چې آخر څښتن اسراییلیان د خپل حضور څخه وشړل.

< ۲۱ > کله چې څښتن اسراییل د یهودا څخه څیري او جلا کړل، اسراییلیانو د نباط زوی یروبعام خپل پاچا وټاکه. یروبعام هغوی د څښتن د پیروي څخه واپرول او د هغوی د سختې گناه سبب وگرځېد. < ۲۲ > اسراییلیانو د یروبعام پیروي وکړه او د هغې گناه څخه چې یروبعام کړې وه لاس وانخیست. < ۲۳ > لکه څنګه چې څښتن د خپلو نبیانو په وسیله خبرداری ورکړی ؤ، نو آخر یې

هغوی له خپل حضور څخه وشړل. نو د اسراییلو خلک آشور ته جلاوطني شول او تر اوسه پورې هلته اوسېږي.

په اسراییلو کې د آشوریانو ځای په ځای کېدل

۲۴ د آشور پاچا د بابل، کوت، عوا، حمات او سفروایم د ښارونو خلک بوتلل او هغوی یې د سامرې په ښارونو کې د جلاوطنو اسراییلیانو په ځای مېشت کړل. هغوی دا ښارونه ونيول او هلته استوګن شول. ۲۵ څرنګه چې دغو خلکو په سر کې د څښتن عبادت نه کاوه، نو څښتن زمریان ورولېږل چې په هغوی باندې برید وکړي. زمریانو له هغو څخه ځینې ووژل. ۲۶ د آشور پاچا خبر شو چې هغه خلک چې هغه د سامرې ښارونو ته بیولي دي د هغه وطن د خدای په قانون باندې نه پوهیږي، نو خدای هلته زمریان ورولېږل چې هغوی ووژني. ۲۷ نو د آشور پاچا داسې امر وکړ: >د هغو کاهنانو څخه چې مونږ د اسیرانو په توګه راوستي دي یو نفر بېرته ولېږئ. هغه دې لار شي او هلته دې واوسېږي، د دې دپاره چې خلکو ته د هغه وطن د خدای قانون وروښايي.< ۲۸ نو د اسراییلی کاهنانو څخه یو تن چې له سامرې څخه جلاوطنه شوی ؤ، لار چې په بیت ییل کې واوسېږي. بیا یې خلکو ته وښودل چې څنګه د څښتن عبادت وکړي.

۲۹ مګر هغو خلکو چې په سامره کې ځای په ځای شوي وو، هر یو قوم د خپلو بتانو جوړولو ته دوام ورکړ او هغه یې د عبادت په هغو ځایونو کې کېښودل چې اسراییلیانو جوړ کړي وو. ۳۰ د بابل خلکو د سکوت بنوت بتان، د کوت خلکو د نرجل بتان، د حمات خلکو د اشیما بتان، ۳۱ د عوا خلکو د نبخز او ترتاک بتان جوړ کړل او د سفروایم خلکو خپل ماشومان د سوځېدونکو نذرانو په توګه خپلو بتانو یعنی ادرملک او عنملک ته قرباني کړل. ۳۲ دغو خلکو د څښتن عبادت هم کاوه او له خپل منځ څخه یې هر قسم خلک غوره کړل چې د عبادت د هغو ځایونو لپاره د کاهنانو په توګه خدمت وکړي او په هغو ځایونو کې د هغوی دپاره قرباني وړاندې کړي. ۳۳ په دې توګه

هغوی هم د خښتن عبادت کاوه او هم یې د هغه هېوادونو د رواجونو له مخې چې هغوی ورڅخه راغلي وو، د خپلو بتانو عبادت کاوه.

۳۴ هغوی تر نن ورځې پورې په خپلو زړو رواجونو باندې ټینګ ولاړ دي. هغوی د خښتن عبادت نه کوي او نه د هغو قوانینو او حکمونو څخه پیروي کوي چې خښتن د یعقوب اولادې ته ورکړي وو. (وروسته خښتن د یعقوب نوم په اسراییل بدل کړ.) ۳۵ خښتن د اسراییلیانو سره لوظ کړی ؤ او هغوی ته یې حکم کړی ؤ: <د نورو خدایانو عبادت مه کوئ. هغوی ته سجده مه کوئ، د هغوی خدمت مه کوئ او هغوی ته قربانۍ مه وړاندې کوئ. ۳۶ یواځې زما عبادت کوئ! زه هغه څوک یم چې تاسو یې په خپل لوی قوت سره د مصر څخه راوویستلی. تاسو باید ماته سجده وکړئ او ماته قربانۍ وړاندې کړئ. ۳۷ تاسو باید تل زما د هغو قوانینو او حکمونو اطاعت وکړئ چې ستاسو دپاره مې لیکلي دي. د نورو خدایانو عبادت ونه کړئ ۳۸ او هغه لوظ چې تاسو سره مې کړی ؤ هغه باید هېر نه کړئ. د نورو خدایانو عبادت ونه کړئ. ۳۹ تاسو باید زما یعنې د خپل خښتن خدای عبادت وکړئ او زه به تاسو د ټولو دښمنانو څخه وژغورم. > ۴۰ مگر هغو خلکو چې په اسراییلو کې اوسېدل دا حکم یې قبول نه کړ او د خپلو زړو رواجونو پیروي ته یې دوام ورکړ.

۴۱ هغوی د خښتن عبادت کاوه، مگر د خپلو بتانو عبادت یې هم کاوه. د هغوی اولادونه تر نن ورځې پورې هماغه کار کوي.

د یهودا پاچا حزقیا

(دویم تواریخ ۲۹: ۱-۲، ۳۱: ۱)

۱۸ په اسراییلو کې د ایله د زوی هوشع د پاچاهۍ په دولسم کال، د آحاز زوی حزقیا د

یهودا پاچا شو. (۲) حزقیا پنځه ویشت کلن ؤ چې پاچا شو او هغه نهه ویشت کاله په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم ایبا وه چې د زکریا لور وه. (۳) هغه لکه د خپل نیکه داود پاچا په شان هغه کارونه وکړل چې د خښتن په نظر کې ښه وو. (۴) هغه سیمه یز د عبادت ځایونه له منځه یوړل، د تیرو ستنې یې ماتې کړې او د اشیره بتان یې راوغوزول. همدارنگه یې هغه برنجي مار چې موسی^۱ جوړ کړی ؤ او د نحشتان په نوم یادېده هم ټوټې ټوټې کړ. تر هغه وخته پورې د اسراییلو خلکو هغه ته د درناوي دپاره خوشبویی سوځولې.

(۵) حزقیا د اسراییلو په خښتن خدای باندې باور درلود. د یهودا په ټولو پاچاهانو کې د هغه په شان نه د هغه څخه وروسته څوک ؤ او نه د هغه څخه مخکې. (۶) هغه خښتن ته پوره وفادار ؤ او د هغو قوانینو اطاعت یې کاوه چې خښتن موسی^۱ ته ورکړي وو. (۷) نو خښتن د هغه سره ؤ او هغه په خپلو ټولو کارونو کې بریالی ؤ. هغه د آشور د پاچا په مقابل کې یاغي شو او هغه ته یې د تسلیمېدلو څخه انکار وکړ. (۸) هغه فلسطینیانو ته د غزې او د هغې د شاوخوا سیمو پورې ماته ورکړه چې دا ماته د تر ټولو کوچني کلي څخه نیولې تر لوی دېوال لرونکي ښار پورې وه.

(۹) د حزقیا د پاچاهۍ په څلورم کال چې په اسراییلو باندې د هوشع د پاچاهۍ اووم کال ؤ، د آشور پاچا شلمناسر په اسراییلو برید وکړ او سامره یې محاصره کړه. (۱۰) د محاصرې د درېم کال په آخر کې آشوریانو سامره ونیوله. نو د حزقیا د پاچاهۍ په شپږم کال چې د هوشع د پاچاهۍ نهم کال ؤ، دا پېښه وشوه. (۱۱) د آشور پاچا، اسرایلیان د اسیرانو په توګه آشور ته بوتلل. د هغو څخه یې ځینې د حله په ښار کې، ځینې یې د خابور سیند ته نژدې د جوزان په سیمه کې او ځینې یې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل. (۱۲) سامرې ځکه سقوط وکړ چې اسرایلیان د خپل خښتن خدای اطاعت نه کاوه، بلکې هغه لوظ یې مات کړ چې خښتن د هغوی سره کړی ؤ او د هغو ټولو قوانینو څخه یې سرغړونه وکړه چې د خښتن د خدمتګار موسی^۱ په وسیله ورکړل شوي وو. هغوی نه هغه حکمونه منل او نه یې په هغو باندې عمل کاوه.

د سنخاریب برید په یهودا باندې

(دویم تواریخ ۳۲: ۱-۱۹ او اشعیا ۳۶: ۱-۲۲)

۱۳ د حزقیا د پاچاهۍ په څوارلسم کال د آشور پاچا سنخاریب د یهودا په ټولو قوی شوي
ښارونو باندې برید وکړ او هغه یې ونیول. ۱۴ حزقیا دغه پیغام سنخاریب ته چې په لاکیش کې و
ورولېږه: <ما غلط کار کړی دی، خپل برید ودری او هرڅه چې تاسو غواړئ زه به یې درکړم.> د
سنخاریب پاچا ځواب دا و چې حزقیا باید لس ټنه سپین زر او یو ټن سره زر هغه ته ورولېږي.
۱۵ حزقیا هغه ټول سپین زر چې د څښتن په کور کې او د مانې په خزانه کې وو هغه ته ورولېږل.
۱۶ همدارنگه هغه د څښتن د کور د دروازو څخه سره زر او هم هغه سره زر چې په خپله یې د
دروازو چوکاټونه ورباندې پوښ کړي وو راوویستل او هغه ټول یې سنخاریب ته ورولېږل.
۱۷ د آشور پاچا یو لوی لښکر د خپلو درېو لوړ رتبه مامورانو سره د لاکیش څخه ولېږه چې په
اورشلیم کې د حزقیا مخالفت وکړي. کله چې اورشلیم ته ورسېدل، هغوی د پاسني ډنډ د لښتي په
غاړه چې د کالیو مینځونکو د پټي په لاره کې پرته ده، ودرېدل. ۱۸ هغوی حزقیا پاچا راوغوښت
مگر د هغه درې درباریان بیرون راووتل چې د هغوی سره لیدنه کتنه وکړي. هغه درې درباریان دا
وو: د حلقياء زوی الیاقیم چې د مانې مسؤل و، شبننا د دربار منشي او د آساف زوی یواخ چې د
پېښو د ثبتولو مسؤل و.

۱۹ د آشور د منصبدارانو څخه یو تن هغوی ته وویل: <لوی پاچا غواړي په دې پوه شي چې
حزقیا پاچا ولې دومره ډاډه دی؟> ۲۰ پاچا ته ووايي: آیا ته فکر کوي چې یواځې خبرې کولی شي
چې د عسکري پوهې او قدرت ځای ونیسي؟ ته په چا باندې تکیه کوي چې زما په مقابل کې یاغي
شوی یې؟ ۲۱ گوره، ته په دې طمع یې چې مصر به درسره مرسته وکړي، مگر هغه به د هغې
کړکې په شان وي چې د امسا په توگه ورڅخه کار اخیستل کېږي. هغه به مات شي، ستا په لاس کې

به نوځي او تا به ټيبي کړي. نو هرڅوک چې د مصر په پاچا باندې تکیه وکړي هغه به همداسې شي. < ٢٢ > لوی پاچا تاسو درباریانو ته دا هم وایي: < کېدای شي ماته ووايي چې مونږ په خپل څښتن خدای باندې تکیه کوو. آیا دا هغه څوک نه دی چې حزقیایا د هغه د عبادت او د قربانۍ ځایونه له منځه یوړل او د یهودا او اورشلیم خلکو ته یې وویل چې تاسو د اورشلیم د قربانۍ د ځای په وړاندې عبادت کوئ؟ > ٢٣ < زه به تاسو سره د خپل بادار، یعنې د اشور د پاچا په استازیتوب یو شرط کېږدم. زه به تاسو ته دوه زره آسونه درکړم خو که چېرې تاسو وکولای شئ چې هم دومره نفر پیدا کړئ چې په هغو باندې سپاره شي. > ٢٤ < تاسو د جنگي گاډیو او سپرو عسکرو په خاطر په مصر باندې تکیه کوئ! نو څنگه کولی شئ چې تاسو زما د بادار د خدمتگارانو څخه یو ډېر کمزوری منصبدار په شا وتمبوئ؟ > ٢٥ < آیا تاسو فکر کوئ چې ما د څښتن له مرستې څخه پرته ستاسو په وطن باندې برید کړی دی چې هغه وران کړم؟ څښتن په خپله ماته وویل چې په هغه باندې برید وکړم او هغه له منځه یوسم.>

٢٦ < په دې وخت کې الیاقیم، شینا او یواخ هغه لوړ رتبه مامور ته وویل: < مهرباني وکړئ، زمونږ سره د ارامۍ په ژبه خبرې وکړئ، ځکه چې مونږ په هغې باندې پوهېږو. د یهودا په ژبه خبرې مه کوئ، ځکه هغه ټول خلک چې په دېوال باندې ناست دي ستاسو خبرو ته یې غوږ ایښی دی.>

٢٧ < هغه ځواب ورکړ: < آیا تاسو فکر کوئ چې پاچا زه د دې دپاره رالېږلی يم چې دا ټولې خبرې یواځې تاسو او پاچا ته وکړم؟ نه، زه د هغو خلکو سره هم خبرې کوم چې په دېوال باندې ناست دي. هغوی او تاسو به هم خپل غایطه مواد وخورئ او خپلې امتیازې به وڅښي، په دې خاطر چې نور به د خوړلو او څښلو دپاره څه شی نه وي.>

٢٨ < بیا هغه ملکی مامور ودرېد او په لوړ آواز یې د یهودا په ژبه وویل: < د آشوریانو لوی پاچا پیغام واورئ! > ٢٩ < پاچا داسې وایي: حزقیایا مه پرېږدئ چې تاسو وغولوي. هغه نه شي کولی چې

تاسو زما د لاس څخه وژغوري. (۳۰) باور مه کوی که هغه تاسو ته ووايي: په څښتن باندې باور ولری، هغه به تاسې وژغوري او دا ښار به د آشور د پاچا په لاس ورنه کړل شي.

(۳۱) د حزقيا خبرو ته غورځ مه نيسي. ځکه د آشور پاچا داسې وايي: زما سره روغه جوړه وکړئ. راووحئ او ماته تسليم شی. نو تاسو هر يو به د خپلو تاکنونو انګور وخورئ، د خپلو ونو څخه به انځر وخورئ او د خپلو ذخيرو څخه به اوبه وڅښئ. (۳۲) وروسته زه راحم او تاسو به هغه هېواد ته بوخم چې ستاسو د وطن په شان دی، په هغه هېواد کې چې ډېر زيات غلې دانې، ډوډۍ، د انګورو شراب، د انګورو باغونه، د زيتونو ونې او شات دي. که چېرې تاسو هغه کار وکړئ چې زه يې درته حکم کوم، تاسو به مړه نه شئ، بلکې ژوندي به پاتې شئ. د حزقيا خبرو ته غورځ مه نيسي، هغه تاسو بې لارې کوي او وايي: څښتن به مونږ وژغوري. (۳۳) آيا کله د کوم قوم خدايانو خپل وطن د آشور پاچا له لاسه ژغورلی دی؟ (۳۴) چېرته دي د حمات او ارفاد خدايان؟ چېرته دي د سفر وایم، هينع او عوا خدايان؟ آيا هغوی سامره زما د لاسونو څخه وژغورله؟ (۳۵) د دې ټولو هېوادونو د خدايانو څخه کوم يو دا توان درلود چې خپل هېواد زما څخه وژغوري؟ نو څښتن به څنگه وکولای شي چې اورشليم زما د لاسونو څخه خلاص کړي؟ <

(۳۶) مګر خلک غلي پاتې شول او په ځواب کې يې ورته هېڅ ونه ويل، ځکه چې حزقيا پاچا هغوی ته دا امر کړی ؤ چې ځواب ورنه کړي.

(۳۷) نو الياقيم، شبنو او يوآخ له غمه خپل کالي وشلول، حزقيا ته ورغلل او څه چې ورته هغه ملکی مامور ويلي وو، هغه يې حزقيا ته بيان کړل.

۱۹ (۱) کله چې حزقيا پاچا دا خبره واورېده، هغه له غمه خپل کالي وشلول، د وير کالي يې واغوستل او د خښتن کور ته ورننوت. (۲) هغه د ماني مسؤول الياقيم، د دربار منشي شبننا او د کاهنانو مشران چې ټولو د وير کالي اغوستي وو، د اموص زوی اشعيا نبي ته ورولېږل. (۳) دوی هغه ته وويل: <حزقيا داسې وايي: نن ورځ د خپګان ورځ ده، مونږ ته سزا راکول کيږي او سپکاوی راته شوی دی. مونږ د هغې بڼځې په شان يو چې د اولاد زېږولو ته تياره وي، مګر د زېږولو قوت پکې نه وي. (۴) د آشور پاچا خپل لوړپوړی مامور د دې دپاره رالېږلی دی چې د ژوندي خدای سپکاوی وکړي. ستا خښتن خدای دې دا د سپکاوی خبرې واورې او هغه چا چې دا خبرې کړې دي هغه ته دې سزا ورکړي. نو د هغو نفرو دپاره دعا وکړئ چې ژوندي پاتې دي.>

(۵) کله چې اشعيا د حزقيا پاچا پيغام تر لاسه کړ، (۶) هغه بېرته دا ځواب ورولېږه: <خښتن تاته وايي چې آشوريان مه پرېږده ترڅو په دې سپکو خبرو سره تا ووېروي، چې خښتن تانه شي ژغورلی. (۷) خښتن به د آشور په پاچا ځينې ګونګوسې واوروي او هغه به مجبور کړي چې بېرته خپل هېواد ته ستون شي. هلته به يې په يو چا باندې ووژني.>

يوځل بيا د آشورانو ګواښ

(اشعيا ۳۷: ۸ - ۲۰)

(۸) د آشور لوړ رتبه ملکي مامور پوه شو چې پاچا د لاکيش څخه تللی دی او د لښه ښار په مقابل کې جنگيږي، نو هلته ورغی چې د هغه سره مشوره وکړي. (۹) آشوريانو ته خبر ورورسېد چې د مصر لښکر د ايتوپيا پاچا، ترهاقه تر مشرې لاندې راروان دی چې برید وکړي. کله چې پاچا

دا خبره واورېده، نو هغه د يهودا پاچا حزقيا ته د استازو په لاس ليک ورولېږه: (۱۰) > په خپل
 خداى باور مه كوه او د هغه په هغې وعدې مه غولېږه چې زما په مقابل كې به د اورشليم څخه دفاع
 وكړي. (۱۱) تا اورېدلي دي چې د آشور پاچاهانو د ټولو هېوادونو سره څه وكړل، هغه يې په بشپړه
 توگه له منځه يوړل. آيا فكر كوي چې ته به وژغورل شي؟ (۱۲) زما نيكونو د جوزان، حاران او
 رصف بناړونه له منځه يوړل او د عدن هغه خلك چې په تلسار كې اوسېدل، ووژل او د هغوى د
 خدايانو څخه هېڅ يو هغوى ونه ژغورل. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفروايم، هينع او عوا د بناړونو
 پاچاهان چېرته دي؟ <

(۱۴) حزقيا پاچا د استازو څخه ليك واخيست او هغه يې ولوست. بيا هغه د څښتن كور ته لاړ،
 هغه ليك يې د څښتن په حضور كې پرانيست (۱۵) او داسې دعا يې وكړه: > اى د اسراييلو څښتن
 خدايه، چې د آسماني مخلوقاتو د پاسه په تخت ناست يې، تا اسمانونه او ځمكه پيدا كړي دي. ته
 يوازېنى خداى يې چې د نړۍ په ټولو پاچاهيو باندې پاچاهي كوي. (۱۶) نو اى څښتنه، وگوره چې
 په مونږ باندې څه تېرېږي. اى ژونديه خدايه! د سنخاريب خبرې واوړه، چې ستا سپكاوى كوي.
 (۱۷) دا رښتيا ده، اى څښتنه، چې د آشور پاچاهانو ډېر قومونه له منځه وړي دي، د هغوى
 هېوادونه يې وړان كړي دي (۱۸) او د هغوى خدايان يې سوځولي دي. هغه خدايان نه وو، هغه
 يواځې د لرگيو او تيږو هغه بتان وو چې د انسان په لاسونو جوړ شوي وو. (۱۹) نو زمونږ څښتن
 خدايه، مونږ د آشوريانو څخه وژغوره، ترڅو د نړۍ ټول قومونه په دې پوه شي چې، اى څښتنه،
 يواځې ته خداى يې. <

د اشعيا پيغام حزقيا ته

(اشعيا ۳۷: ۲۱ - ۳۸)

(۲۰) نو د اموص زوى اشعيا حزقيا پاچا ته دا پيغام ورولېږه: > د اسراييلو څښتن خداى داسې

فرمایي: د آشور د پاچا سنخاریب په هکله مې ستا دعا قبوله کړه. (٢١) نو زه د هغه په ځواب کې داسې وایم: اورشلیم د یوې نجلی په شان دی چې ستا څخه کرکه کوي او په تا باندې ملنډې وهي. کله چې ته تښتې، نو هغوی په تا پورې خدا کوي. (٢٢) ای سنخاریبه! تا ماته، د اسراییلو سپېڅلي خدای ته کفر ویلی، خپل آواز دې اوچت کړی او ملنډې دې وهلې دي. (٢٣) تا په خپلو استازو باندې زه، څښتن سپک کړم او د خپل ځان په اړه دې داسې لایې وهلې دي: ما خپلې جنگي گاډې د لبنان ډېرو لوړو ځایونو ته خپړولې دي، د هغه ځنگل تر ټولو دننني ځای ته ورننوتی يم او د سبر او سروې ډېرې ښې ونې مې پرې کړې دي. (٢٤) ما په مصر کې په خپلو پښو باندې هر سیند وچ کړ او په پردیو هېوادونو کې مې د هغو کوهیانو اوبه وڅښلې چې ما کیندلي وو.

(٢٥) آیا تا دا نه دي اورېدلي چې دا هرڅه مې پخوا پلان کړي وو او حتی په دې نه پوهېږې چې دا یواځې زه وم چې دا پرېکړه مې وکړه چې ته به دا کار کوي؟ ته مې پرېښودلې چې هغه ځواکمن ښارونه وران کړې. (٢٦) د هغو ځایونو خلک کمزوري او ډېر سخت وارخطا شول. هغوی د پټیو د بوټو یا د هغو تنکیو وښو په شان وو چې د کوټو په سر باندې شنه کیږي او د پخېدلو څخه مخکې سوځېږي.

(٢٧) مگر زه خبر يم چې ته چېرته اوسېږې او څه وخت ځې او راځې. دغه راز زه پوهېږم چې څومره ماته په قهر یې. (٢٨) ستا غرور مې لیدلی دی او هم هغه سخته کرکه مې لیدلې ده چې ته یې زما څخه لرې. نو زه به ستا په پوزه کې چنگک او ستا په خوله کې قیضه واچوم. بیا به دې هغه ځای ته بېرته بوځم له کومه ځایه چې راغلی وې. <

(٢٩) بیا اشعیا حزقیا پاچا ته وویل: >دا به د هغه څه نښه وي چې پېښ به شي. سربکال او راتلونکی کال به ته هغه غلې دانې وخورې چې په خپله شنې کیږي، مگر په درېم کال به ته وکولای شي چې خپلې غلې دانې وکړې او حاصل به یې واخلي او د انګورو تاګونه به وکړې او انګور به یې

وخورې. (۳۰) هغوی چې په یهودا کې ژوندي پاتې دي د نباتاتو په شان به په ځمکه کې ژورې رینبې وکړي او مېوه به ونیسي. (۳۱) په اورشلیم او د صیهون په غره کې به یو شمېر خلک ژوندي پاتې شي، ځکه چې خښتن ټینګه پرېکړه کړې ده چې داسې به وشي. <

(۳۲) خښتن د آشور د پاچا په هکله داسې وايي: <هغه به دې ښار ته داخل نه شي او یو غشی به هم په هغه باندې گوزار نه کړي. هېڅ عسکر به د خپلو سپرونو سره هغه ښار ته ورنژدې نه شي او د هغه شاوخوا به د خاورو ډېری جوړې نه کړي. (۳۳) خښتن داسې وايي: په هغې لارې چې هغه راغلی دی بېرته به په هماغه لار لاړ شي او ښار ته به داخل نه شي. (۳۴) زه به د دې ښار څخه د خپل ځان په اړه او د خپلې هغې ژمنې په اړه چې د خپل خدمتګار داود سره مې کړې وه، دفاع وکړم او هغه به وساتم. <

(۳۵) په هماغه شپه د خښتن فرښته د آشوریانو کمپ ته ورغله او ۱۸۵۰۰۰ عسکر یې ووژل. کله چې سهار وختي پاتې خلک راپاڅېدل نو ویې لیدل چې په هغه ځای کې مړي پراته دي. (۳۶) نو سنخاریب پاچا بېرته آشور ته ستون شو او د نینوا په ښار کې اوسېده. (۳۷) یوه ورځ چې هغه د خپل خدای نسروک د عبادت په ځای کې عبادت کاوه، د هغه دوو زامنو ادرملک او شرازر په خپلو تورو باندې هغه وواژه او بیا هغوی د ارارات خاورې ته وتښتېدل. د هغه بل زوی چې اسرحدون نومېده د هغه په ځای پاچا شو.

د حزقیا ناروغي او بېرته روغېدل

(دویم تواریخ ۳۲: ۲۴ - ۲۶ او اشعیا ۳۸: ۱ - ۸، ۳۸: ۲۱ - ۲۲)

۲۰ (۱) په هغو ورځو کې حزقیا پاچا ناروغ شو او مرګ ته نژدې ؤ. د آموص زوی اشعیا نبي ورغی چې هغه وويني او هغه ته یې وویل: <خښتن فرمایي چې خپل ټول کارونه دې برابر کړه،

ځکه چې ته مړ کېږې او روغ به نه شي.

۲ حزقيا خپل مخ دېوال ته واړاوه او دعا يې وکړه: ۳ >ای خښتنه، دا در په ياد کړه چې ما د زړه له کومې ستا خدمت کړی دی، تاته وفادار وم او تل مې دا کوبښن کړی دی چې هغه کار وکړم چې تا راڅخه غوښتنه کړې ده.< بيا يې ډېر سخت وژړل.

۴ اشعيا د پاچا څخه لار، خو مخکې له دې چې هغه د ماني د منځنۍ حوډلې څخه تېر شي خښتن هغه ته وفرمايل: ۵ >بېرته لار شه او زما د قوم مشر حزقيا ته ووايه: ستا د نيکه داود خښتن خدای داسې فرمايي: ما ستا دعا قبوله کړه او ستا اوښکې مې وليدلې، زه به تاته شفا درکړم. په درېمه ورځ به ته زما په کور کې عبادت وکړې. ۶ زه به ستا ژوند پنځلس کاله نور هم زيات کړم. زه به تا او دغه ښار د آشور د پاچا له لاسه وژغورم. زه به د دې ښار څخه د خپل ځان او خپل خدمتگار داود په خاطر دفاع وکړم.< ۷ بيا اشعيا د حزقيا خدمتگارانو ته وويل: >د انځرو مرهم تياره کړئ.< هغوی همداسې وکړل او هغه يې د هغه په دانه باندې کېښودل او هغه روغ شو.

۸ حزقيا د اشعيا څخه پوښتنه وکړه: >هغه به کومه نښه وي چې خښتن به ما روغ کړي او زه به په درېمه ورځ د خښتن کور ته لار شم؟< ۹ اشعيا ځواب ورکړ: >خښتن به تاته يوه داسې نښه درکړي چې دا ثابته کړي چې هغه په خپلې وعدې باندې ولاړ دی. نو اوس ووايه چې په زينه باندې دې د لمر سيوری لس پورۍ مخکې لار شي يا لس پورۍ وروسته؟<

۱۰ حزقيا ورته وويل: >سيوری تل مخکې ځي او دا اسانه کار دی. زه غواړم چې سيوری دې لس پورۍ شاته لار شي.<

۱۱ نو اشعيا نبي په خښتن باندې غږ وکړ او خښتن هغه سيوری چې د آحاز په زينه باندې راکوز شوی ؤ لس پورۍ وروسته کړ.

۱۲ په همدې وخت کې د بابل پاچا د بلدان زوی، مرو دک بلدان خبر شو چې حزقيا پاچا ناروغ ؤ، نو هغه د خپلو استازو په لاس حزقيا ته يو ليک او سوغات ورو لېږل. ۱۳ حزقيا استازو ته هرکلی ووايه او هغوی ته يې خپله شتمني، يعنې خپل سپين او سره زر، خپلې مسالې او عطرونه او خپل ټول عسکري سامان وروښودل. د هغه په تحويلخانو او يا د هغه په پاچاهۍ کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته يې نه وي ښودلی. ۱۴ بيا اشعيا نبي حزقيا پاچا ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <دا خلک له کوم ځای څخه راغلي وو او تاته يې څه وويل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی د يو ډېر ليرې وطن يعنې بابل څخه راغلي وو.>

۱۵ اشعيا پوښتنه وکړه: <ستا په ماڼۍ کې هغوی څه وليدل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی هرڅه وليدل. په تحويلخانو کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته مې نه وي ښودلی.>

۱۶ بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: <څښتن داسې فرمايي: ۱۷ داسې وخت راتلونکی دی چې هرڅه چې ستا په ماڼۍ کې دي او هرڅه چې ستا نيکونو تر نن ورځې پورې ذخيره کړي دي، هغه به بابل ته يوړل شي. هېڅ شی به پاتې نه شي. ۱۸ ستا د خپلې اولادې څخه به ځينې په اسارت يوړل شي او هغوی به خسيان شي چې د بابل د پاچا په ماڼۍ کې خدمت وکړي.>

۱۹ حزقيا پاچا فکر وکړ چې دا خبره دا معنی لري چې د هغه په ژوند کې به سوله او امنيت وي، نو هغه ځواب ورکړ: <هغه پيغام چې تا د څښتن له خوا ماته راکړ ښه پيغام دی.>

د حزقيا د پاچاهي پای

(دويم تواريخ ۳۲: ۳۲ - ۳۳)

۲۰ نور ټول هغه کارونه چې حزقيا پاچا کړي وو، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه او دا چې هغه څنگه حوض او کارپز جوړ کړ چې اورشليم ته پکې اوبه راوړل کېدلې، هم شامل دي. ۲۱ حزقيا مړ شو او د هغه زوی منسي د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا منسي

(دويم تواريخ ۳۳: ۱ - ۲۰)

۲۱ منسي دولس کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې پنځه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم حفصيه ؤ. ۲ منسي د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. هغه د هغو قومونو د ناوړه دودونو څخه پيروي وکړه چې څښتن د خپل قوم د وړاندې تگ سره سم شپړلي وو. ۳ هغه سيمه ييز د عبادت ځايونه چې د هغه پلار حزقيا له منځه وړي وو، منسي هغه بېرته جوړ کړل. هغه د بل د عبادت دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل او د اشيره بت يې جوړ کړ لکه څنگه چې د اسرايلو پاچا اخاب جوړ کړی ؤ. منسي د ستورو عبادت هم کاوه. ۴ هغه په اورشليم کې د څښتن په کور کې د نورو خدايانو دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل د کوم په اړه چې څښتن ويلي وو: <په دې ځای کې بايد زما عبادت وشي.> ۵ هغه د څښتن د کور په دواړو حوډليو کې ستورو ته د عبادت دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل. ۶ هغه خپل زوی د سوځېدونکې نذرانې په توگه قرباني کړ. هغه به فالونه کتل او د فال کتونکو او کوډگرانو سره به يې مشورې کولې. هغه د څښتن په مقابل کې ډېره لويه گناه وکړه او د هغه قهر يې راوپاراوه. ۷ هغه د اشيره بت د خدای

په کور کې يعنې په هغه ځای کې کېښود چې د هغه په اړه څښتن داود او د هغه زوی سلیمان ته داسې ويلي وو: <دلته په اورشلیم کې، په دې کور کې، دا هغه ځای دی چې ما د اسراييلو د دولسو قبيلو د ټولې سيمې څخه غوره کړی دی چې تل به پکې زما عبادت کېږي. (۸) که چېرې د اسراييلو قوم زما د ټولو حکمونو څخه اطاعت وکړي او د هغه ټول شريعت څخه پيروي وکړي چې زما خدمتگار موسی هغوی ته ورکړی دی، نو زه به پرېښودم چې هغوی د هغه وطن څخه وشړل شي چې ما د هغوی نيکونو ته ورکړی ؤ.> (۹) مگر د يهودا خلکو د څښتن اطاعت ونه کړ او منسي په هغوی باندې د هغې څخه هم لويه گناه وکړه چې هغو قومونو کړې وه کوم چې څښتن د هېواد څخه د خپل قوم د وړاندې تگ په وخت کې شړلي وو.

(۱۰) څښتن د خپلو خدمتگارانو يعنې نبیانو په وسيله وويل: (۱۱) <منسي پاچا داسې ناوړه کارونه وکړل چې د اموريانو د کارونو څخه بدتر وو او په خپلو بتانو يې د يهودا خلک په گناه باندې اخته کړل. (۱۲) نو زه د اسراييلو څښتن خدای به په اورشلیم او يهودا باندې داسې بلا راولم چې هرڅوک خبر شي هغه به هک حيران شي. (۱۳) زه به اورشلیم ته داسې سزا ورکړم لکه څنگه چې مې سامرې او د اسراييلو پاچا اخاب او د هغه اولادې ته ورکړې وه. زه به اورشلیم د هغه د خلکو څخه داسې پاک کړم لکه د يو قاب خواړه چې په بشپړه توگه خوړل کېږي. (۱۴) هغه خلک چې ژوندي پاتې کېږي د هغو څخه به مخ واړوم او هغوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړم. هغوی به ورباندې فتح ومومي او وطن به يې لوټ کړي. (۱۵) زه د خپل قوم سره دا کار ځکه کوم چې هغوی داسې کارونه کړي دي چې زه ورڅخه کرکه لرم. له هغه وخت څخه چې د هغوی نيکونه د مصر څخه راوتلي دي تر نن ورځې پورې يې زما قهر راپارولی دی.>

(۱۶) برسېره پردې چې منسي د يهودا خلک د بت پرستي خواته واړول او د دې سبب شو چې هغوی د څښتن په مقابل کې گناه وکړي، هغه دومره ډېر بې گناه خلک ووژل چې د اورشلیم په کوڅو کې وينې بهېدلې.

١٧ نور ټول هغه کارونه چې منسي کړي وو چې په هغو کې هغه گناهونه هم شامل دي چې هغه کړي وو، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ١٨ منسي مړ شو او د خپلې مائې په باغ کې يعنې د عوزا په باغ کې بنخ شو او د هغه زوی آمون د هغه په حای پاچا شو.

د يهودا پاچا آمون

(دويم تواريخ ٣٣: ٢١ - ٢٥)

١٩ آمون دوه ويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او دوه کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم مشلمت ؤ، هغه د حاروز لور وه چې د يطبه د بنارگوتي خڅه ؤ. ٢٠ هغه د خپل پلار منسي په شان د خښتن په مقابل کې گناه وکړه. ٢١ هغه د خپل پلار لاره غوره کړه او د هغو بتانو عبادت يې وکړ چې د هغه پلار يې عبادت کاوه. ٢٢ هغه د خپلو نيکونو خښتن خدای پرېښود او د خښتن د حکمونو خڅه يې سرغړونه وکړه.

٢٣ د آمون درباريانو د هغه په مقابل کې دسيسه جوړه کړه او هغه يې په خپلې مائې کې په قتل ورساوه. ٢٤ د يهودا خلکو د آمون قاتلان ووژل او د هغه زوی يوشيا يې د هغه په حای پاچا کړ.

٢٥ د آمون د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٢٦ آمون په خپله هديره کې د عوزا په باغ کې بنخ شو او د هغه زوی يوشيا د هغه په حای پاچا شو.

د يهودا پاچا يوشيا

(دويم تواريخ ٣٤: ١ - ٢)

یوشیا اته کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې یودپرش کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم یدیده ؤ، هغه د عدايه لور وه چې د بصقت د بنارگوتي خخه ؤ. (۲) یوشیا هغه کار کاوه چې د خښتن په نظر کې ښه ؤ. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره کړه او په ټینگه یې د خښتن د ټولو قوانینو اطاعت کاوه.

د موسی د شریعت د یو کتاب پیدا کېدل

(دویم تواریخ ۳۴: ۸ - ۲۸)

(۳) د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال، هغه د اصلیا زوی شافان چې د مشلام لمسی ؤ او د دربار منشي ؤ د دغه حکم سره د خښتن کور ته ولېږه: (۴) >مشر کاهن حلقیا ته ورشه او د هغو پیسو مقدار معلوم کړه چې د خښتن د کور د دروازي ساتونکو د خلکو خخه راټولې کړې دي. (۵) هغوی ته ووايه چې دا پیسې هغو ټېکادارنو ته ورکړي چې د خښتن د کور د بیاجوړونې مسؤولیت لري. دوی باید هغه (۶) ترکانانو، معمارانو او خټگرانو ته ورکړي او همدارنگه هغه لرگي او تورل شوې تیرې دې واخلي چې په بیاجوړونه کې ورخخه کار اخیستل کېږي. (۷) هغه خلک چې د کار مسؤولیت په غاړه لري هغوی صادق خلک دي، نو دې ته اړتیا نشته چې د هغوی خخه د پیسو حساب وغواړو.<

(۸) حلقیا، شافان منشي ته وویل: >ما دلته د خښتن په کور کې د شریعت یو کتاب موندلی دی.< هغه دا کتاب شافان ته ورکړ او هغه ولوست. (۹) نو شافان بېرته پاچا ته ورغی او هغه ته یې خبر ورکړ: >هغه پیسې چې د خښتن په کور کې وې هغه ستاسو خدمتگارانو واخیستې او هغو ټېکادارنو ته یې وروسپارلې چې د بیاجوړونې مسؤولیت یې په غاړه دی.< (۱۰) شافان زیاته کړه: >حلقیا ماته یو کتاب راکړی دی< او هغه یې پاچا ته په لوړ آواز ولوست.

١١) كله چې پاچا د شريعت د كتاب خبرې واورېدلې، له غمه يې خپل كالي وشلول. (١٢) هغه حلقيا كاهن، د شافان زوی اخيقام، د ميكايا زوی عكبور، شافان د دربار منشي او د پاچا خدمتگار عسايا ته دغه حكم وركړ: (١٣) >لاړ شئ او د خښتن سره زما او د يهودا د ټولو خلكو دپاره د دې كتاب د هداياتو په اړه مشوره وكړئ. خښتن په مونږ باندې ډېر په قهر دی ځكه څه چې په دې كتاب كې ليكل شوي دي زمونږ نيكونو په هغو باندې عمل نه دی كړی.<

١٤) حلقيا، اخيقام، عكبور، شافان او عسايا لاړل چې د يوې پيغمبرې سره چې حلده نومېده، مشوره وكړي. هغه د اورشليم د ښار په نوې سيمه كې اوسېدله (د هغې مېړه شلوم نومېده چې د تقوه زوی او د حرحس لمسی ؤ، هغه د خدای د كور د كاليو د ساتلو مسؤوليت په غاړه درلود). نو څه چې پېښ شوي وو هغې ته يې بيان كړل. (١٥) هغې ورته وويل چې پاچا ته بېرته لاړ شي او هغه ته د اسرايلو د خښتن خدای دغه پيغام وركړي: (١٦) >خښتن داسې وايي: د دې كتاب د ليكنې په مطابق چې د يهودا پاچا لوستلی دی، زه به په دې ځای او د دې ځای په خلكو باندې بلا راولم. (١٧) هغوی زه پرېښودم او نورو خدايانو ته يې خوشبويي وسوځولې، په خپلو ټولو كارونو يې زما قهر راپارولی دی. نو زما قهر به د اورشليم په مقابل كې سوړ نه شي. (١٨) خو د يهودا پاچا په اړه چې تاسو يې د خښتن د مشورې دپاره رالېږلي يئ هغه ته ووايئ چې د اسرايلو خښتن خدای وايي: تا د دې كتاب كلام اورېدلی دی. (١٩) كله چې تا واورېدل چې ما د دې ځای او د هغه د اوسېدونكو په ضد داسې خبرې وكړې چې هغه به ويجاړ او لعنتي شي، تا توبه وويستله، د تواضع سر دې زما په وړاندې تپت كړ، خپل كالي دې وشلول او زما په مخكې دې وژړل، نو ما ستا دعا قبوله كړه. (٢٠) په دې خاطر زه به تا پرېږدم چې په آرامۍ سره مړ شي. ستا د مرگ څخه وروسته به اورشليم په بلا اخته كړم.< نو هغوی يوشيا پاچا ته دا پيغام ورورساوه.

۲۳ (۱) نو يوشيا پاچا د يهودا او اورشليم ټول سپين ږيري خپل حضور ته راوغوښتل. (۲)
 هغه د يهودا د كليو او ښارگوټو خلکو، د اورشليم د ښار خلکو، کاهنانو، نبیانو او نورو ټولو خلکو سره چې شتمن او غريب پکې شامل وو د خښتن کور ته لاړ. پاچا د ټولو په مخکې په لوړ آواز سره د لوظ هغه ټول کتاب ولوست چې د خښتن په کور کې موندل شوی و. (۳) پاچا د شاهي ستنې سره ودرېد او د خښتن سره يې لوظ وکړ چې د هغه اطاعت به کوي، د زړه له کومې به د هغه د قوانينو او حکمونو څخه پيروي کوي او هغه غوښتنې به عملي کوي چې په لوظنامې پورې تړلې دي او په دې کتاب کې ليکل شوې دي. ټول قوم ژمنه وکړه چې په دې لوظنامې باندې به ټينگ ودرېږي.

(۴) بيا پاچا مشر کاهن حلقيا، د هغه مرستيالو کاهنانو او د خښتن د کور د دروازي ساتونکو ته حکم وکړ چې هغه ټول شيان چې د بعل، د اشيره د بتانو او ستورو ته په عبادت کولو کې ورڅخه کار اخيستل کېده د خښتن د کور څخه راوباسي. وروسته پاچا دا ټول شيان د ښار څخه بيرون د قدرون په دره کې وسوځول او د هغو ايرې يې بيت بيل ته يوړلې. (۵) هغه کاهنان يې له کاره گوښه کړل چې د يهودا د پاچاهانو له خوا د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د يهودا د ښارونو او د اورشليم په شاوخوا په عبادتځايونو کې خوشبويي وسوځوي. همدارنگه يې هغه ټول کاهنان چې بعل، لمر، سپوږمۍ او ستورو ته يې خوشبويي سوځولې، ليرې کړل. (۶) هغه د خښتن د کور څخه د اشيره بت ليرې کړ، هغه يې د ښار څخه وويست او د قدرون درې ته يې يووړ. هلته يې هغه وسوځاوه، د هغې ايره يې په گرد باندې بدله کړه او په عمومي هديره باندې يې وشيندله. (۷)
 يوشيا هغه ودانۍ وړانې کړې چې د خښتن په کور کې وې او لواطت کارانو په هغې کې کار کاوه او هم په هغه ځای کې به ښځو د اشيره د بت دپاره چينې گنډلې.

۸ هغه کاهنان چې د يهودا په ښارونو کې اوسېدل، يوشيا هغوی اورشليم ته راوستل. هغه په ټول وطن کې يعنې په شمال کې د جبع څخه نيولې په جنوب کې تر بئرشبع پورې د قربانۍ هغه ځايونه ناپاکه وگرځول چې هلته به کاهنانو خوشبويي سوځولې. يوشيا هغه د قربانۍ ځايونه وران کړل چې د ښار د والي يهوشع د دروازې په خوله کې او د ښار د دروازې کينې خواته وو. ۹ که څه هم دغو کاهنانو ته اجازه نه وه چې په اورشليم کې څښتن ته د قربانۍ په ځای کې خدمت وکړي، مگر هغوی کولی شول چې هغه فطيره ډوډۍ وخورې چې د نورو کاهنانو دپاره پخېدله.

۱۰ همدارنگه يوشيا پاچا د توفت د قربانۍ ځای هم ناپاکه وگرځاوه چې د حنوم په دره کې ؤ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولی چې خپل زوی يا خپله لور د سوځېدونکې نذرانې په توگه د مولک بت ته قرباني کړي. ۱۱ يوشيا د آسونو هغه مجسمې هم ليرې کړې چې د يهودا پاچاهانو لمر ته د عبادت کولو دپاره وقف کړې وې او هغه جنگي گاډۍ يې وسوځولې چې په دې عبادت کې به ورڅخه کار اخيستل کېده. (دا مجسمې د څښتن د کور په حوډلی کې، د هغې دروازې تر څنګ چې د يو لوړ رتبه درباري ننملک د اوسېدلو ځای ته نژدې وه، ساتل شوې وې). ۱۲ يوشيا پاچا د قربانۍ هغه ځايونه چې د يهودا پاچاهانو د مانې په بام يعنې د آحاز پاچا په کوټې باندې جوړ کړي وو، د قربانۍ د هغو ځايونو سره يوځای وران کړل چې منسي پاچا د خدای د کور په دوو حوډليو کې جوړ کړي وو. هغه دا د قربانۍ ځايونه ټوټې ټوټې کړل او هغه يې د قدرون په درې کې وغورځول. ۱۳ يوشيا د قربانۍ هغه ځايونه ناپاک وگرځول چې سليمان پاچا د اورشليم په ختيځ کې او د فساد يعنې د گناه د غره په جنوب کې د ناوړه بتانو د عبادت دپاره جوړ کړي وو - يعنې د صيدون د خلکو بت عشتاروت، د موآب د خلکو بت کموش او د عمون د خلکو بت مولک دپاره. ۱۴ يوشيا پاچا د تيرو ستنې ټوټې ټوټې کړې، د اشيره بتان يې ويجاړ کړل او هغه ځمکه چې دغه بتان پکې ودرول شوي وو هغه يې د انسانانو په هډوکو باندې پټه کړه.

۱۵ پرته له دې يوشيا هغه د قربانۍ ځای هم وران کړ چې په بيت ييل کې ؤ او د نباط د زوی

یروبعام پاچا له خوا چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ جوړ شوی ؤ. یوشیا د قربانی ځای راوغورځاوه، د هغه تیرې یې ټوټې ټوټې کړې او په گرد یې بدلې کړې. هغه د اشیره بت هم وسوځاوه. (۱۶) بیا یوشیا شاوخوا وکتل او په غونډۍ باندې یې یوه هدیره ولیده. د هغو څخه یې هډوکي راوویستل، د قربانی په ځای کې یې وسوځول او په دې ډول هغه د قربانی ځای ناپاکه کړ. لکه څنګه چې د خدای نبي یروبعام ته وړاندوینه کړې وه کټ مټ هماغسې وشول.

(۱۷) یوشیا پاچا شاوخوا وکتل او یوه غټه تیره یې ولیده. هغه پوښتنه وکړه: <هغه څه شی دی؟>

د بیت ییل خلکو ځواب ورکړ: <دا د هغه نبي زیارت دی چې د یهودا څخه راغلی ؤ او د هغو کارونو وړاندوینه یې کړې وه چې تا د قربانی د دې ځای سره وکړل.>

(۱۸) یوشیا امر وکړ: <هغه په خپل حال پرېږدئ، د هغه هډوکي دې بېځایه نه شي.> نو نه د هغه نبي هډوکي بېځایه شول او نه د هغه بل نبي هډوکي چې د سامرې څخه راغلی ؤ.

(۱۹) یوشیا پاچا په هر ښار کې هغه بتخانې وړانې کړې چې د اسراییلو د پاچاهانو له خوا جوړې شوې وې او د هغو په سبب یې د خښتن قهر راپارولی ؤ. هغه د قربانیو د دې ټولو ځایونو سره داسې کار وکړ لکه څنګه چې هغه په بیت ییل کې کړی ؤ. (۲۰) هغه د بتخانو هغه ټول کاهنان چې هلته یې خدمت کاوه د قربانیو په ځایونو باندې ووژل او د قربانی په ټولو ځایونو باندې یې د انسان هډوکي وسوځول. بیا هغه اورشلیم ته ستون شو.

یوشیا او د فسحې اختر لمانځنه

(دویم تواریخ ۳۵: ۱ - ۱۹)

(۲۱) یوشیا خلکو ته امر وکړ: <لکه څنګه چې د لوظ په کتاب کې لیکل شوي دي، د خپل خښتن

خدای د عزت په خاطر د فسحې اختر ولمانځئ. < ٢٢ > له هغه وخت راهیسې چې قاضیانو په قوم باندې حکومت کاوه، د اسراییلو او یهودا د پاچاهانو په وخت کې هېڅ کله دا اختر په دې ډول نه و لمانځل شوی. ٢٣ مگر د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال د فسحې اختر په اورشلیم کې ولمانځل شو.

د یوشیا نور بدلونونه

٢٤ د دې دپاره چې د هغه کتاب لیکل شوي قوانین عملي شي، کوم چې مشر کاهن حلقیا د خښتن په کور کې موندلی و، نو یوشیا پاچا د اورشلیم او یهودا څخه ټول جادوگران او فال کتونکي، ټول کورني خدایان، بتان او د بت پرستی ټول شیان له منځه یوړل. ٢٥ یوشیا پاچا د زړه له کومې او په خپل ټول فکر او قوت سره د خښتن خدمت وکړ او د موسی^۱ د ټول شریعت څخه یې اطاعت وکړ. د هغه څخه نه مخکې داسې پاچا و او نه وروسته.

٢٦ مگر د هغو کارونو په سبب چې منسي پاچا کړي وو، خښتن په یهودا باندې ډېر په قهر شوی و او لا هم د هغه قهر سوړ شوی نه و. ٢٧ خښتن وویل: <زه به د یهودا سره هغه کار وکړم کوم چې ما د اسراییلو سره کړی و. زه به د یهودا خلک د خپل حضور څخه وشړم او زه به اورشلیم یعنی هغه ښار چې ما غوره کړی و او خپل کور یعنی هغه ځای چې ما ویلي وو چې هلته باید زما عبادت وشي پرېږدم او هغه به رد کړم.>

د یوشیا مړینه

(دویم تواریخ ٣٥: ٢٠ - ٣٦: ١)

٢٨ د یوشیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په

کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۹) هغه وخت چې یوشیا پاچا ؤ، د مصر فرعون نیکو د خپل لښکر سره د فرات سیند ته لاړ چې د آشور پاچا سره مرسته وکړي. یوشیا پاچا لاړ چې د هغه سره جگړه وکړي، مگر فرعون نیکو د هغه سره مخامخ شو او هغه یې په مجدو کې وواژه. (۳۰) د هغه درباریانو د هغه مړی په جنګي ګاډی کې کېښود، بېرته یې اورشلیم ته یووړ او په خپله هدیره کې یې ښخ کړ. د یهودا خلکو د یوشیا زوی یهوآحاز سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې خپل پاچا وټاکه.

د یهودا پاچا یهوآحاز (دویم تواریخ ۳۶: ۲ - ۴)

(۳۱) یهوآحاز درویشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او درې میاشتې یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارمیا لور وه چې د لبنه د ښار څخه ؤ. (۳۲) هغه د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه. (۳۳) د مصر فرعون نیکو، یهوآحاز د حمات د خاورې په ریبله کې په زندان کې واچاوه. په دې ډول د یهوآحاز پاچاهي پای ته ورسېدله. بیا نیکو د یهودا خلک مجبور کړل چې هغه ته درې زره او څلورسوه کیلوګرامه سپین زر او څلوردېرش کیلوګرامه سره زر باج ورکړي. (۳۴) فرعون نیکو، الیاقیم د یوشیا بل زوی د خپل پلار په ځای پاچا وټاکه او د الیاقیم نوم یې په یهوایاقیم باندې بدل کړ. یهوآحاز د نیکو له خوا مصر ته یوړل شو او هلته مړ شو.

د یهودا پاچا یهوایاقیم (دویم تواریخ ۳۶: ۵ - ۸)

(۳۵) یهوایاقیم پاچا سپین او سره زر د مصر پاچا نیکو ته د باج په توګه ورکړل. د غوښتل شوو پیسو د راټولولو دپاره یې د هېواد د خلکو څخه د هغوی د شتمنی په تناسب مالیه راټوله کړه.

٣٦) يهوياقيم پنځه ويشت كلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم كې يوولس كاله پاچاهي وكړه. د هغه مور زبيده نومېدله او د فدایا لور وه چې د رومه د بنارگوتي څخه ؤ. (٣٧) يهوياقيم د خپلو نيكونو لاره غوره كړه او د څښتن په مقابل كې يې گناه وكړه.

٢٤) ١) د يهوياقيم د پاچاهۍ په وخت كې د بابل پاچا نبوكدنصر په يهودا باندې برید وكړ او يهوياقيم درې كاله هغه ته غاړه كېښودله، وروسته بيا هغه ياغي شو. (٢) لكه څنگه چې څښتن د خپلو خدمتگارو نبيانو په وسيله ويلي وو نو هغه د يهودا په ضد د بابليانو، سوريانو، موآبيانو او عمونيانو څخه وسله والې ډلې ولپرلې، ترڅو يهودا له منځه يوسي. (٣) دا هرڅه په رښتيا سره د څښتن د حكم سره سم په يهودا باندې وشول. دا د دې دپاره وشول چې د يهودا خلك د هغو گناهونو له كبله چې منسي پاچا كړي وو د څښتن د حضور څخه وشړل شي. (٤) په ځانگړي ډول منسي د اورشليم كوڅې په وينو ډكې كړې. د هغو بې گناه خلكو په سبب چې هغه وژلي وو، څښتن نه غوښتل چې هغه وبخښي.

٥) د يهوياقيم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. (٦) يهوياقيم مړ شو او د هغه زوی يهوياکين د هغه په ځای پاچا شو.

٧) د مصر فرعون او د هغه لښکر بيا هېڅکله د مصر څخه ونه وتل، ځکه چې د بابل پاچا هغه ټوله سيمه چې په مصر پورې تړلې وه يعنې د فرات د سيند څخه د مصر تر شمالي پولې پورې د خپل واک لاندې راوستې وه.

د يهودا پاچا يهوياکين

(دويم تواريخ ٣٦: ٩ - ١٠)

۱۸) يھوياکين اتلس کلن ؤ چې د يھودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې درې مياشتې پاچاهي وکړه. د هغه مور نحوشتا نومېدله او د الناتان لور وه چې د اورشلیم څخه ؤ. ۹) يھوياکين د خپل پلار لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې يې گناه وکړه.

۱۰) د هغه د پاچاهي په دوران کې د بابليانو لښکر چې د نبوکدنصر پاچا منصبدارانو يې مشري کوله، اورشلیم ته ورغلل او هغه يې کلابند کړ. ۱۱) د محاصرې په وخت کې خپله نبوکدنصر اورشلیم ته راغی. ۱۲) يھوياکين پاچا د خپلې مور، خپلو خدمتگارانو، خپلو منصبدارانو او د مانې د درباريانو سره بابليانو ته تسليم شو. نبوکدنصر د خپلې پاچاهي په اتم کال يھوياکين اسير کړ. ۱۳) نبوکدنصر د څښتن د کور او د مانې ټولې خزاني بابل ته يوړې. همدارنگه هغه د سرو زرو هغه ټول سامان چې سليمان پاچا د څښتن د کور دپاره جوړ کړی ؤ، ټوټې ټوټې کړ. دا هرڅه د څښتن د وړاندوينې سره سم سرته ورسېدل. ۱۴) نبوکدنصر د اورشلیم خلک او ټول منصبداران او جنگيالان د اسيرانو په توگه بوتلل چې د دې ټولو شمېر لسو زرو تنو ته رسېده. هغه کسبگران هم د آهنگرانو په شمول بوتلل او يواځې ډېر غريب خلک يې په يھودا کې پرېښودل.

۱۵) نبوکدنصر، يھوياکين د هغه د مور، ښځو، درباريانو او د يھودا د مشرانو سره د اسير په توگه بابل ته يووړ. ۱۶) همدارنگه نبوکدنصر اووه زره جنگي نفر او زر نفره کسبگر چې په هغو کې آهنگران هم شامل وو، بابل ته بوتلل. هغه ټول په جگړه کې قوي او تکړه وو.

۱۷) نبوکدنصر د يھوياکين تره، متنيا د يھودا پاچا وټاکه او د هغه نوم يې په صدقيا باندې بدل کړ.

د يھودا پاچا صدقيا

(دويم تواريخ ۳۶: ۱۱ - ۱۲ او ارميا ۵۲: ۱ - ۳)

۱۸) صدقيا يوويشت کلن ؤ چې د يھودا پاچا شو او هغه يوولس کاله په اورشلیم کې پاچاهي

وکره. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارميا لور وه چې د لبنه د بنار څخه و. (۱۹) صدقيا پاچا کت
مت د يهوياقيم پاچا په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکره. (۲۰) څښتن د اورشليم او يهودا په
خلکو باندې دومره په قهر شو چې هغوی يې د خپل حضور څخه وشړل.

نو صدقيا د بابل د پاچا نبوکدنصر په مقابل کې ياغي شو.

د اورشليم سقوط

(دويم تواريخ ۳۶: ۱۳ - ۲۱ او ارميا ۵۲: ۳ - ۱۱)

۲۵ (۱) نو د صدقيا د پاچاهۍ د نهم کال د لسمې مياشتې په لسمه ورځ نبوکدنصر د خپل ټول
لښکر سره اورشليم ته راغی. هغوی د بنار څخه بيرون خپلې څمې ودرولې او د هغه گردچاپيره يې
د خاورو څخه جوړ شوي دېوال ته د ختلو لاره جوړه کړه. (۲) اورشليم يې د صدقيا د پاچاهۍ
تر يوولسم کاله پورې تر محاصرې لاندې ونيو. (۳) د هماغه کال د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ
دومره سخته قحطي شوه چې خلکو ته د خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو (۴) او بابليانو د بنار
دېوالونه سوري کړل. که څه هم بنار د هغوی له خوا کلانېد و د شپې له خوا پاچا او ټول عسکر
وتښتېدل. هغوی د شاهي باغ د هغې دروازې له لارې لاړل چې د دوو دېوالونو په منځ کې وه او د
اردن د درې خواته روان شول. (۵) مگر د بابليانو لښکر پاچا تعقيب کړ او د اريحا ډاگ ته نژدې
هغه پسې ورورسېدل. نو د هغه ټولو عسکرو هغه پرېښود او هرې خواته خپاره شول. (۶) صدقيا
ونيول شو او نبوکدنصر پاچا ته چې په ريبله کې و يوړل شو. په هغه ځای کې نبوکدنصر، صدقيا
محاکمه کړ او هغه په سزا محکوم شو. (۷) د صدقيا زامن يې د هغه په منځ کې ووژل. د صدقيا
سترگې يې راوويستلې، په زنځيرونو يې وتاړه او بابل ته يې يووړ.

۸ د بابل د پاچا نبوکدنصر د پاچاهۍ د نولسم کال د پنځمې میاشتې په اوومه ورځ، نبوزرادان د پاچا سلاکار او د هغه د ساتونکو قوماندان اورشلیم ته ورننوت. ۹ هغه د خښتن کور، شاهي مانی او په اورشلیم کې ټولې مهمې ودانۍ وسوځولې ۱۰ او د هغه ټولو عسکرو چې د هغه سره وو د ښار دېوالونه راوغورځول. ۱۱ بیا نبوزرادان هغه خلک چې په ښار کې پاتې وو، د هغو نفرو په شمول چې بابلیانو ته تسلیم شوي وو، بابل ته بوتلل. ۱۲ مگر هغه په یهودا کې ځینې غریب خلک پرېښودل چې د انګورو په باغونو او پتیو کې کار وکړي.

۱۳ بابلیانو هغه برنجي ستنې او ګاډۍ ګانې چې د خښتن په کور کې وې د لویې برنجي ټانکې سره یوځای ټوټې ټوټې کړلې او ټول برنج یې بابل ته یوړل. ۱۴ همدارنګه هغوی بېلچې، د قربانۍ د ځای څخه د ایرو د لیرې کولو لوبڼې، د څراغونو د پلټو پاکوونکي، د قربانیو د وینو کاسې، د خوشبویۍ د سوځولو کاسې او نور ټول هغه برنجي سامان چې د خدای په کور کې د خدمت دپاره ورڅخه کار اخیستل کېده، یوړل. ۱۵ هغوی هغه ټول شیان هم یوړل چې د سرو یا سپینو زرو څخه جوړ شوي وو چې په هغو کې د وینو د شیندلو کاسې او د اور لوبڼې شامل وو. ۱۶ دوه برنجي ستنې، برنجي ګاډۍ ګانې او لویه برنجی ټانکې، چې سلیمان د خښتن د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره درنده وو چې نه وزن کېدل. ۱۷ دواړه ستنې یو شان وې. د هرې ستنې لوړوالی اته متره ؤ چې د هغه په سر باندې برنجي تاج ؤ چې یو متر او دېرش سانتی لوړوالی یې درلود. د هر تاج ګردچاپېره یو برنجي جال ؤ چې په برنجي انارو باندې ښکلی کړای شوی ؤ.

بابل ته د یهودا د خلکو اسارت

۱۸ برسېره پردې، نبوزرادان قوماندان، مشر کاهن سرايا، دويم کاهن سفنيا او د خدای د کور درې مهم ماموران د اسيرانو په توگه ونيول. ۱۹ نبوزرادان د هغه ښار څخه د لښکرو قوماندان، د پاچا هغه پنځه شخصي سلاکاران چې په ښار کې پاتې وو، د قوماندان مرستيال چې د جگړې دپاره د عسکرو د راغونډولو مسؤول ؤ او نور شپېته تنه ونيول. ۲۰ نبوزرادان هغوی د بابل پاچا ته چې د حمات په خاوره کې د ريبله په ښار کې ؤ، بوتلل. ۲۱ نو پاچا هغوی هلته اعدام کړل.

د يهودا خلک جلاوطني شول.

د يهودا والي جدليا

(ارميا ۴۰: ۷ - ۹، ۴۱: ۱ - ۳)

۲۲ د بابل پاچا نبوکدنصر د اخيقام زوی جدليا چې د شافان لمسی ؤ، هغه يې د هغو ټولو نفرو چې بابل ته نه وو وړل شوي او په يهودا کې پاتې وو د والي په توگه وټاکه. ۲۳ کله چې د يهودا عسکري منصبدارانو او عسکرو چې تسليم شوي نه وو، واورېدل چې د بابل پاچا، جدليا د والي په توگه ټاکلی دی، هغوی په مصفه کې د جدليا سره وکتل. هغه منصبداران دا وو: اسماعيل د ننتيا زوی، يوحانان د قريح زوی، سرايا د تنحومت زوی چې د نطوفې د ښارگوټي اوسېدونکی ؤ او يازنيا چې د معکې څخه ؤ. ۲۴ جدليا د هغوی سره قسم وخوړ: <تاسو بايد ډاډه اوسئ. > زياته يې کړه: <د بابل د پاچا د مامورانو څخه مه وپرېږئ. په دې خاوره کې واوسېږئ او د پاچا خدمت وکړئ، نو ستاسو ټول کارونه به ښه په مخ روان وي.>

۲۵ مگر د هماغه کال په اوومه مياشت اسماعيل چې د ننتيا زوی، د اليشمع لمسی او د شاهي کورنی غړی ؤ، د لسو نفرو سره مصفې ته لاړ، په جدليا باندې يې برید وکړ او هغه يې وواژه.

همدارنگه هغه يهوديان او بابليان يې هم ووژل چې د هغه سره په هغه ځای کې وو. (٢٦) بيا ټول خلک که غريبان وو يا شتمن د عسکري منصبدارانو سره يوځای مصر ته وتښتېدل، ځکه چې هغوی د بابليانو څخه وپرېدل.

د يھوياکين آزادي

(ارميا ٥٢: ٣١ - ٣٤)

(٢٧) د يھودا د پاچا يھوياکين د جلاوطني د اووه دېرشم کال د دولسمې مياشتې په اووه ويشتمه ورځ، اويل مروودک د بابل پاچا شو. هغه يھوياکين د زندان څخه آزاد کړ. (٢٨) اويل مروودک د هغه سره په مهربانۍ چلند وکړ او هغه ته يې د هغو پاچاهانو په پرتله چې د هغه سره په بابل کې اوسېدل دېر لوړ مقام ورکړ. (٢٩) نو يھوياکين نور د زندان کالي وانغوستل، او د ژوند تر پايه پورې يې د پاچا په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. (٣٠) ترڅو پورې چې يھوياکين ژوندی ؤ د پاچا له خوا هغه ته به هره ورځ د هغه د اړتياوو مصرف ورکول کېده.